

Veto

**UP's laatste avondmaal
bij RvS**

p. 3

**Het verdriet
van Acco**

p. 4

**Feest met
zwart beest
Jan Decorte**

p. 12

Nieuwe examenregeling niet zo doorzichtig als verwacht

KU Leuven versoepelt examensysteem

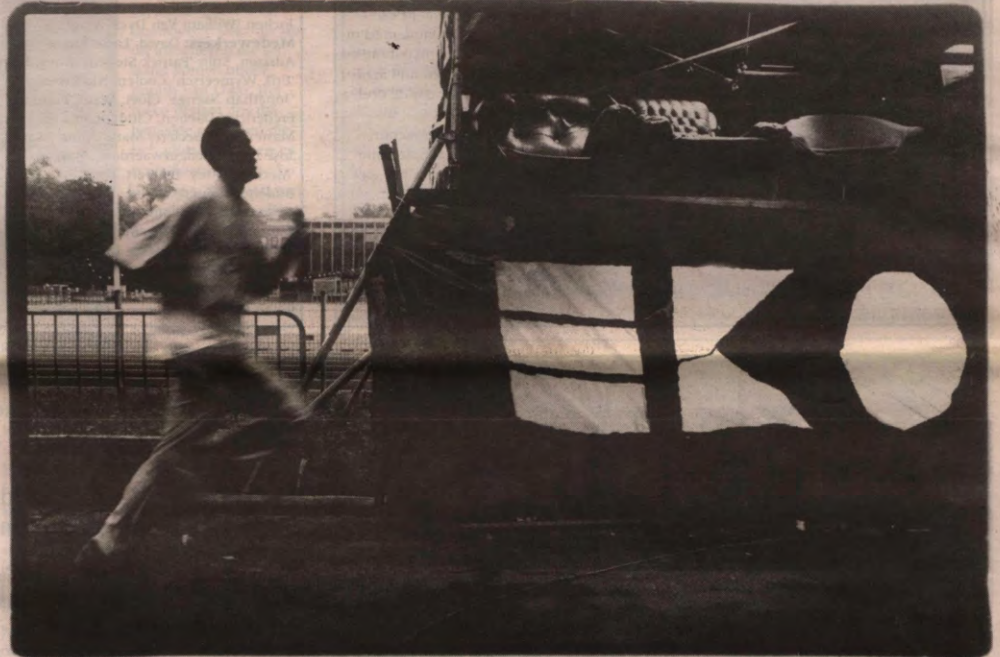
In mei van dit jaar berichtte de nationale pers over de invoering van een nieuw examensysteem binnen de KU Leuven. De Standaard, Het Volk en Het Nieuwsblad stelden nogal euforisch dat de Leuvense studenten 'definitief geslaagd' waren voor een vak waarop zij minstens twaalf op twintig behaalden. De werkelijkheid is net iets ingewikkelder en zo gemakkelijk komen de studenten er niet van af.

Op 10 mei 1999 keurde de Akademische Raad (AR) een versoepeling van het examenreglement goed. Het gaat om een overdracht van examensijfers binnen het academiejaar: met andere woorden van eerste naar tweede zit. Vroeger konden niet-geslaagde studenten hun sijfers vanaf twaalf op twintig ook meenemen naar september. Voorwaarde was wel dat ze in het totaal vijftig procent hadden behaald of voor de helft van de vakken waren geslaagd. Vanaf dit jaar vallen die bijkomende voorwaarden weg. Wie dus in juni voor een vak tenminste twaalf op twintig behaalt, mag dit cijfer overdragen van juni naar september.

Nul

Het gaat evenwel om een tijdelijke overdracht: de overdrachtsregeling van het ene academiejaar naar het andere verandert niet. Een twaalf op twintig wordt slechts een permanente overdracht, een overdracht naar een bisjaar dus, als de student aan alle examens heeft deelgenomen en minimaal vijftig procent heeft behaald. Professor Van Avermaet, voorzitter Onderwijsraad van de KU Leuven, over het nieuwe systeem: "Voor eerstejaarstudenten bestaat het risico dat men teveel vakken vooruitschuift, zodat het aantal examens in september verhoudingsgewijs te groot wordt. Een tweede gevaar ligt bij de studenten die hun examens goed gespreid hebben. Indien zij in september geen volledige zittijd afleggen of geen vijftig procent halen, kijken ze aan tegen een volledig bisjaar, behoudens de gevallen waarin de examencommissie 'overmacht' vaststelt. Vandaar dat mijn persoonlijk pleidooi is: 'Doe zo veel mogelijk in eerste zit'." Hoewel het wordt afgeraden, is het voortaan technisch mogelijk om examens te spreiden over eerste en tweede zit.

Laatstejaarstudenten kunnen dus beginnen rekenen. Met de nieuwe regeling wordt het namelijk mogelijk om examens af te leggen in juni zonder dat de eindverhandeling af is. Men neemt hierbij wel een risico: is de tesis niet af in september, dan is de kans op een bisjaar heel groot. Dient men zijn verhandeling niet in, dan heeft men een onvolledige reeks punten en dus

Eén dag onafgebroken lopen is niet voor alle kringen evident. Op pagina's 6 en 7 komt u aan de weet hoe elke kring dit huzarenstukje toch weer realiseerde. Of ook de politiehervormingen zo gesmeerd lopen, leest u op pagina 8. (foto Jochen Verghote)

per definitie een volledig bisjaar. Dient men een voorlopige versie of een deel van zijn verhandeling in, met een lage score als gevolg, dan is de kans op overdrachten nog steeds zeer klein omwille van het groot gewicht van de verhandeling. Vijftig procent halen wordt dan heel moeilijk. De beste remedie om te voorkomen dat men helemaal geen overdrachten van wat dan ook zou hebben is vrij eenvoudig: men moet de definitieve versie van de eindverhandeling zo snel mogelijk indienen.

Onwettig

Een twaalf op een tesis wordt overgedragen naar het volgend academiejaar, ongeacht of de tesis in eerste of tweede zit werd ingeleverd. Artikel veertig, derde lid van het examenreglement bepaalt namelijk: "(...) aan de studenten die een jaar overdoen, wordt in elk geval overdracht van examensijfers toegestaan voor practica, seminars, verhandelingen, stages en oefeningen waarvoor zij tijdens een vorig academiejaar twaalf punten op twintig behaalden."

Het onderscheid gewettigd/ongewettigd afwezig vervalt met de nieuwe regeling. Wie ongewettigd afwezig was, zal hiervoor niet langer worden gesanktionerd. Wie

voortaan geen volledige examenreeks aflegt, is niet geslaagd, maar behoudt wel het recht op overdracht. Het is dus niet langer nodig zich uit te schrijven wanneer men niet deelneemt aan een examen of een examenreeks, met mogelijke aberraties op mondelinge examens tot gevolg. Zo kan het dat een prof een uur met de duimen zit te draaien omdat vijf studenten zonder verwittiging wegblijven. Om dit te vermijden gaf de Akademische Raad de opdracht aan de fakulteiten een regeling in verband met de meldingsplicht uit te werken. De fakulteiten zullen hierover in de toekomst autonoom beslissen. In hoeverre er dan nog overeenkomst zal zijn tussen de fakultaire reglementen met betrekking tot het in- en uitschrijven voor examens is de vraag.

Knoop

De oorspronkelijke bedoeling van de invoering van een nieuw examensysteem was het examenreglement doorzichtiger te maken. De regeling die nu voorligt, lijkt er alvast niet in te slagen. Het is een combinatie van twee systemen. Enerzijds is er de versoepelde overdrachtsregeling binnen het academiejaar, anderzijds blijft de stringente regeling voor overdrachten naar een bisjaar

van kracht. Binnen het academiejaar is de universiteit echter zeer vrij om een overdrachtenregeling uit te werken. Een volledig vernieuwd examensysteem, waarbij er ook een soepeer regeling geldt voor overdrachten naar het volgende academiejaar, is voorlopig wettelijk niet mogelijk. Het Onderwijsdecreet van 12 juni 1991 bepaalt immers dat een student pas een examensijfer kan meenemen naar een volgend academiejaar indien hij/zij alle examens aflegde en vijftig procent behaalde.

Alle Vlaamse universiteiten hadden eerder al een versoepeling van het examensysteem doorgevoerd. Enkel de KU Leuven en de KU Brussel hielden nog vast aan de strengere overdrachtsregels. Professor Janssens, voorzitter Onderwijsraad van de KUB: "Wij voeren dit jaar een systeem van tijdelijke overdrachten in. Zo snel als het Onderwijsdecreet het toelaat, willen we ook een meer soepele regeling doorvoeren voor permanente overdrachten. Doordat de KU Leuven een nieuwe regeling invoert, zijn we genoot dit voorbeeld te volgen. Rekrutering van studenten gaf de doorslag."

**Stijn Bovy
Marie-Anne Dedeurwaerdere
Loes Geuens
Maarten van Meer**

lezersbrieven

Playboy

Ik zou graag reageren op de fijnbesnaarde brief van Germania-preses Freek Van de Velde, over het incident rond de verboden Playboys, waarover ik me verder niet wens uit te spreken. Als Sora bepaalde zaken als vrouwonvriendelijk of wat dan ook erwaart, dan lijkt het me een kwestie van minimaal respect om daar tenminste met serieuze argumenten op te reageren. Wat me tegen de borst (gniffel, gniffel) stuit, is de opeenstapeling van clichés en idiote uitspraken die deze preses doet over sekretaresses, feministes en vrouwen in het algemeen. Veto als publiek studentenforum lijkt me niet de aangewezen plaats voor dergelijke pseudo-grappige, hersenloze, en laffe ("Playboy zegt mij persoonlijk weinig",

yeah right) nonsens.

Waarom dit ludieke schrijftalent zijn verdediging voor de Playboylezende medemens uit hoofde van zijn functie als Germania-preses schrijft, is mij ten slotte een raadsel. Ik neem aan dat een heel aantal Germanisten (al dan niet lid van Germania), mezelf inkluis, liever niet met dergelijke lezersbrieven — net zo min als met een of ander sinister 'etisch réveil'-komplot — geassocieerd willen worden.

Anneleen Masschelein,
oud-student Germaanse filologie

Column ergernis

U heeft het volste recht zich te ergeren aan mensen die het verschil tussen de werkwoorden heten en noemen niet kennen.

Win de job van je leven

Business Strategy Challenge is een simulatiespel voor laatstjaarstudenten economie, informatica, rechten en ingenieur. Het wordt georganiseerd door de studentenvereniging Challenge Leuven in samenwerking met een vijftal internationale topbedrijven. De bedoeling van deze sponsers is studenten in contact brengen met hun *bedrijfskultuur* en natuurlijk ook met hun rekruteringsverantwoordelijke. Een groepje van vier studenten bestuurt gedurende zes weken — elke week stelt een bedrijfsjaar voor — een fictief internationaal bedrijf. De groepjes pseudo-bedrijfsleiders worden in industrietakken met maximaal 15 concurrenten ingedeeld. Een vooraf vastgelegd scenario zorgt ervoor dat de deelnemers snel moeten inspelen op allerlei veranderende economische parameters.

De communicatie met de organisatoren loopt volledig via internet: de teamverantwoordelijke stuurt en ontvangt orders via e-mail. De score wordt berekend aan de hand van criteria als winst, omzet, marktaandeel, beurskoers, enzovoort. Het doel van het spel is in het finaleweekend te geraken, waar de beste teams tegen elkaar spelen.

Dit weekend, dat net zoals de deelname volledig gratis is, vindt plaats in Leuven. Nieuw bij deze derde editie is dat dit jaar het deelnemersveld uitgebreid is met Nederlandse universiteiten. Uiterste inschrijvingsdatum is 12 november.

(da)

Meer informatie is te vinden op <http://www.challenge.be>. Telefoneren en e-mailen kan naar 016/32.57.57, 0477/388.588 en Bsc@challenge.be

Toch voel ik mij verplicht te reageren op de redenen waarom u zich daaraan erget, want aan die uitleg moet en zal iedere West-Vlaming zich wellicht geërgerd hebben. U hebt niets tegen dialect, fantastisch, maar wiens dialect? Uw eigen dialect? U meent dat noemen in "het" dialect niet voorkomt, maar dat iedereen in "het" dialect heten van nature uit juist gebruikt. Weer moet ik de vraag stellen: wiens dia-

lect? In het West-Vlaams wordt heten nooit gebruikt, het werkwoord bestaat er gewoonweg niet. Wil u daaraan denken de volgende keer dat u zich erget, en denk er ook aan niet te veel te veralgemenen, daar durven mensen zich ook wel eens aan ergeren.

Inge Bommerez,
Licentiaat Germaanse,
student Culturele Studies

kolofon

Veto
's Meiersstraat 5
3000 Leuven

Tel 016/22 44 38

Fax 016/22 01 03

Jaargang 26

Nummer 7

3 november 1999

Ver. uitg.: Peter Mangelschots

Hoofdredektie: Bart De Schrijver

Redaktiesekretaris: Peter Mangelschots

Doka: Katelijne 'Kim Gevaert' Beerten,

Ellen 'Van Lange' Claes, Jimmy 'Wilson

Kipkeret' Debruyne, Bart 'Mohammed

Mourhit' De Keuster, Joost 'Michael

Johnson' Helsen, Jeroen 'Moses Kiptanui'

Op de Beeck, Steven 'Steve Cram' Van den

Eede, Pieter 'Emil Zatopek' Van der Aa,

Jochen 'William Van Dyck' Verghe

Medewerkers: David 'Lasse Viren'

Adriaen, Stijn 'Patrick Stevens' Bovy, Davy

'Erik Wymeersch' Coolen, Nicolas

'Jonathan Nsenga' Cloet, Ward 'Frankie

Fredericks' Daenen, Cindy 'Elena

Masterkova' Declerc, Marie-Anne 'Marie-

José Perec' Dedeurwaerdere, Margo

'Merlene Ottey' Foubert, Loes 'Wilma

Rudolph' Geuens, Björn 'Haile

Gebreselassie' Mallants, Jorn 'Daniel

Komen' Peeters, Kris 'Marion Jones'

Thielemans, Nele 'Heike Drechsler' Van

Assche, Diederik 'Maurice Green'

Vandendriessche, Maarten 'Donovan

Bailey' Van Meer

Layout en vormgeving: Eva 'Florence Griffith' Wittoex, Bart 'Gaston Roelants' De Schrijver, Peter 'Pietro Menen'

Mangelschots, Diederik 'Gaston Reiff'

Vandendriessche, Filip 'Steve Ovett' De

Keukeleere, Dirk 'Edwin Moses' Bernard,

Dries 'Vincent Rousseau' Gilles

Cartoons: Seb 'astian Coe'

Dtp: Filip 'Carl Lewis' De Keukeleere, Dirk

'Said Aouita' Bernard

Spelling: Filip 'Jesse Owens' De

Keukeleere

Eindredaktie: Bart 'Ivo Van Damme' De

Schrijver, Diederik 'Miel Puttemans'

Vandendriessche

Assistentie-Eindredaktie: Filip 'Hicham

El Guerrouj' De Keukeleere

Verjaardagscakes: Peter 'Ben Johnson'

Mangelschots en Eva 'Nellie Cooman'

Wittoex

Internet-Veto:

<http://www.veto.student.kuleuven.ac.be>

e-mail: veto@veto.student.kuleuven.ac.be

Zetwerk en publiciteit

Alfaset Leuven (016/22.04.66)

Drukkerij: Artoos (Kampenhout)

Opplage: 9000 eksemplaren

ISSN-nummer: 0773-5162

Abonnementen

Studenten: 250fr; niet-studenten: 350fr;

buitenland: 700fr; steun vanaf 1000fr; over

te schrijven op rek. nr. 001-0959719-77

Redactievergadering

iedere vrijdagmiddag om 16.00 u

Light up the sky this spring

Eén vleugelslag van een vlinder kan een storm aan het andere eind van de wereld veroorzaken.

Waarom zou deze theorie niet op jou van toepassing zijn? Ontdek tot welke

ontlading van talent

jouw deelname aan de commerciële Business Course van Procter & Gamble leidt. Leer hoe jij functioneert onder hoogspanning. En wat voor voltrefter jouw team met topstudenten maakt!

Business Courses

14-18 februari

10-14 april 2000

Meld je aan vóór 7 december 1999

(dit geldt voor beide courses).

Inschrijfformulieren verkrijgbaar bij:

Lisette Bracke, (02)456 48 82

E-mail: buscoursenl.im@pg.com

<http://www.pg.com/benelux>

Procter & Gamble

RvS bevriest gelden Universitaire Parochie

Donderdag vijftien oktober was het de begrotingsvergadering van de Raad voor Studentenvoorzieningen (RvS). Op zich is dit al een vrij belangrijke vergadering omdat er beslist wordt hoe men de gelden voor het komende jaar verdeelt. Dit jaar waren de messen echter extra geslepen, want voor het eerst sinds de Sint-Anna-besparingen van 1986 moest er globaal bezuinigd worden.

van het aantal ingeschreven studenten. Voorlopig bestaat de oplossing erin om te besparen. Evident is dit echter niet omdat op vele voorzieningen niet bespaard kan worden. Het is bijvoorbeeld kwasi onmogelijk om één procent te besparen op de personeelskost van diensten met slechts enkele werknemers. Daarom had de directeur van Studentenvoorzieningen voorgesteld om de besparing te realiseren door het inkrimpen van de zogenaamde stuurmarge en het verminderen van de rechtstreekse toelagen. De logika van dit systeem valt moeilijk te betwisten, maar dit heeft wel minstens twee reperkusies voor de Leuvense studentenbeweging.

De stuurmarge is een jaarlijks reservepotje dat voorbehouden wordt om de niet op voorhand geplande initiatieven te financieren. Dikwijls zijn dit initiatieven die tot stand komen onder impuls van Loko. Het risico bestaat dus dat bepaalde projecten die zich plots aandienen en waar de studenten volledig achterstaan niet kunnen gerealiseerd worden omwille van geldgebrek. Om dit enigzins op te vangen, is op de Raad overeengekomen dat de eventuele overschotten van andere posten tijdens het jaar kunnen aangesproken worden om de stuurmarge aan te vullen.

Het tweede probleem is dat Loko zelf haar geld krijgt vanuit de rechtstreekse toelagen en volgend jaar dus zal moeten besparen. Op RvS, waar Loko via Sociale Raad vijf van de vijftien stemgerechtigden afvaardigt, stelden de studenten dat ze bereid waren deze besparingen te dragen. Anderzijds had de studentenfractie wel problemen met een aantal andere uitgaven en opeerde ze om het gehele pakket toelagen tijdens de volgende vergaderingen te hertoetsen aan de oorspronkelijke doelstellingen waarvoor de RvS-gelden bedoeld waren.

Toch wil Sociale Raad de financiering van enkele organisaties nu al in vraag stellen. Zo is er de International Contact Club (ICC): een organisatie van echtgenotes van professoren die zich bezighoudt met opvang van echtgenotes van gastprofessoren en studenten uit ontwikkelingslanden. Mede door de gebrekkige informatie die ze doorgeven aan RvS is het onduidelijk of haar werking nog ten goede komt aan studenten en of ze dus nog recht heeft op geld van

Studentenvoorzieningen.

De andere leden van de Raad wilden deze vraag echter uitstellen en opnemen in een globale discussie omtrent de steun aan buitenlandse studenten. Tegelijk kwam ook een meer fundamenteel probleem aan de oppervlakte: namelijk de afbakening van wie wel en wie niet als student beschouwd kan worden. Iemand uit een ontwikkelingsland die aan de KU Leuven zijn opleiding voltooit om thuis volwaardig hoogleraar te worden, moet uiteraard op onze steun kunnen rekenen. Vraag is of deze steun van Studentenvoorzieningen moet komen. Een vraag die zich in de toekomst nog veel vaker zal stellen met alle plannen rond uitwisselingen en het levenslang leren.

Een volgend discussiepunt was de bevoegdheid van de Universitaire Parochie (UP). Ondanks veelvuldig aandringen hebben deze mensen al drie jaar geen begroting of activiteitenverslag ingediend. De

Raad volgde de bezwaren van de studentenfractie omtrent deze gang van zaken en besloot de gelden van UP te bevriezen, en deze gegevens zouden meegedeeld worden.

Op deze manier is de Raad erin geslaagd om, zonder al te veel te moeten snijden, toch een sluitende begroting af te leveren. De vraag is of men er jaar na jaar in zal slagen om extra te bezuinigen. Loko zal dit in ieder geval niet kunnen, tenzij er een aantal essentiële activiteiten worden afgestoten. Er zijn wel mogelijkheden om deze besparingen te vermijden zoals hogere inkomsten vanuit de hogescholen of de meer studentonafhankelijke subsidiëring waar iedereen op hoopt. Deze beslissing moet echter genomen worden op de bevoegde ministeries. Tot dan moet er geprobeerd worden de bestaande sociale sector te vrijwaren.

Jorn Peeters

(foto Pieter Van der Aa)

Ditmaal was de oorzaak echter niet de besparingswoede van de regering, maar die van Studentenvoorzieningen. Deze is voor haar financiering op twee manieren afhankelijk van de studentenaantallen. Enerzijds betaalt de Vlaamse overheid jaarlijks een bedrag dat schommelt naargelang het aantal ingeschreven studenten. Anderzijds is er de toekenning van een deel van de gelden die studenten betalen bij hun inschrijving.

Inkrimpen

Reeds enkele jaren kampt de KU Leuven echter met een dalend aantal nieuwe inschrijvingen. Dit leidt tot een kumulatie-effect omwille van de doorstroom van studenten naar hogere jaren. Bovendien wordt stilaan duidelijk dat deze trend zich nog enkele jaren zal verderzetten. Mede daardoor pleit men vanuit verschillende hoeken, waaronder de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (Loko), om de financiering van de sociale erfenis en van de universiteit in het algemeen onafhankelijker te maken

Erasmus-informatie-avond

Een jaar studeren in het buitenland is voor vele studenten één van de hoogtepunten uit hun opleiding. Vandaar dat Kringraad, een geleding van Loko, reeds een aantal jaren een avond organiseert voor alle globetrotters onder u die eens een jaar de sfeer aan een buitenlandse universiteit willen opsnuiven. De avond vangt aan met een openingswoordje van ons aller rektor André Oosterlinck. Vervolgens wordt algemene uitleg over het Erasmusprogramma verstrekt door P. Hendrickx, een van de stafleden van de Dienst Internationale Relaties.

Dit jaar zijn er sprekers van de faculteiten Economische en Toegepaste Economische Wetenschappen, Psychologie en Pedagogische Wetenschappen, Letteren, Wetenschappen, Sociale Wetenschappen, Landbouwkundige en Toegepaste Biologische Wetenschappen en Rechtsgeleerdheid. Natuurlijk zijn ook mensen van andere faculteiten van harte welkom.

De Erasmus-informatie-avond vindt plaats op dinsdag 9 november om 20.00 uur in aula Pieter De Somer (PDS). Meer informatie kan je steeds verkrijgen bij Kringraad (tel. 016/223109). Voor studenten uit de faculteit Landbouwkundige en Toegepaste Biologische Wetenschappen wordt op maandag 8 november een info-avond georganiseerd door de eigen faculteit om 20.00 uur in de raadzaal van diezelfde faculteit.

(bm)

Ithaka werft kunstenaars

Ithaka is een jaarlijkse happening rond hedendaagse kunst georganiseerd door Kultuurraad. Het wil vooral jonge en/of beginnende kunstenaars een kans geven te exposeren in de door de organisatie gekozen ruimte. Dit jaar zal dat hoogstwaarschijnlijk het Leuvense station en omgeving zijn. Binnen dat kader bieden we zowel "konventionele" post-industriële ruimtes aan als meer uitdagende plekjes zoals bijvoorbeeld een intrigerend verlichte tunnel. Eind november wordt de lokatie bezocht.

De ingediende projecten worden geselecteerd op basis van de artistieke waarde, de lokatiegerichtheid, de technische mogelijkheden en de kostprijs. Iedere deelnemende kunstenaar krijgt een budget van maximaal 20.000 BEF en voldoende technische en andere ondersteuning indien nodig. Geïnteresseerd? Je project moet binnen zijn vóór zeven januari.

(kt)

Voor meer info: Stuc (tweede verdieping), Van Evenstraat 2d, tel. 016/23.67.73, fax: 016/22.46.76, e-mail: kura@stuc.kuleuven.ac.be. Vragen naar Steven.

SPECIALAAL...

INTERNET VIA DE KABEL.

Acco ondergaat gevolgen van prijzenoorlog

Schaalvergroting en het ontbreken van een vaste boekenprijzen zorgen al geruime tijd voor een prijzenoorlog op de Vlaamse boekenmarkt. Vooral kleinere handels lijden hieronder. In Leuven verkocht de Standaard Boekhandel een aantal titels — die verplichte literatuur zijn in grote richtingen — aan lagere prijzen dan Acco.

Enige tijd geleden deed zich een gelijkaardig fenomeen voor in Brussel. De scherpe concurrentie zorgde ervoor dat een aantal onafhankelijke boekhandels het moeilijk kregen om te overleven. De afdeling van de Groene Waterman — die zich oriënteerde op VUB-studenten — moest sluiten door de dumpingprijzen die Standaard Boekhandel en Fnac hanteerden. Zij slaagden erin een monopoliepositie te verwerven in de hoofdstad. Met alle gevolgen van dien voor het aanbod van minder populaire werken. Ook in Aalst werd de enige gespecialiseerde boekhandel weggekonkurreerd door de Standaard Boekhandel.

De laatste vijftien jaar verdwenen meer dan honderdvijftig Vlaamse boekhandels en tegelijk verdubbelde het aantal filialen van de boekhandelketens. Standaard Boekhandel is met dertig procent van het marktaandeel de grootste keten in Vlaanderen. Om hun aandeel nog te vergroten voeren ze al jaren een prijzenslag. Daarbij komt dat Standaard Boekhandel deze zomer besliste niet langer te investeren in hun Nederlandse filialen. De dertien winkels daar brachten niet genoeg op.

Kleinere boekhandels hebben bezwaren tegen de machtspositie van de grote ketens. Deze laatste kunnen zich permitteren grote kortingen te verschaffen en bovendien beperkt hun aanbod zich tot het commerciële boek. Je vindt er dus huis-, tuin- en keukenboeken en de bestellers uit de literatuur. De kleinere, zelfstandige boekhandels brengen een meer gevarieerd aanbod, niet-lukratieve werken die niet zoveel geld in het laaitje brengen. Maar door de harde concurrentie moeten zij ofwel hun aanbod aanpassen ofwel verdwijnen. De kritiek van vele schrijvers sluit hierbij aan: ze hebben steeds minder controle op de verkoop, die zich steeds meer richt op populaire

werken. Hugo Franssen, uitgever bij Epo, klaagt de verarming van het literair aanbod in scherpe bewoordingen aan: "Nu krijg je een soort boekverbranding die efficiënter is dan de boekverbranding van de nazi's".

Winkel

In Leuven is Acco de direkte concurrent van Standaard Boekhandel. Deze laatste verkoopt nu bepaalde kursussen — met een grote oplage — aan verminderde prijzen en voert daar een uitgebreide campagne

prijzenoorlog: de neerwaartse spiraal van korting op korting." Acco hanteert het solidariteitsprincipe: elke student betaalt evenveel per cursusblad. Dit is in het voordeel van studenten uit kleine studierichtingen. Acco beroept zich op hun goede contacten met het profen- en studentenmilieu. Nochtans geven vele grote kringen steeds vaker zelf hun kursussen uit, omdat dit goedkoper is vanwege de grote oplages. Het Vlaams Rechtsgenootschap (VRG) vormt hierop een uitzondering. Om de concurrentie het hoofd te kunnen bieden wil Acco

Standaard Boekhandel een rel toen directeur Frans Schotte verklaarde in De Morgen: "Standaard Boekhandel blijft vasthouden aan de vaste boekenprijzen maar staakt de strijd." De eis voor de vaste boekenprijzen staat reeds sinds mensenheugnis hoog op de agenda van boekhandels, en dan vooral de kleine. Vlottende prijzen spelen volgens hen in het voordeel van de grote ketens, zoals Standaard Boekhandel, Fnac en Club. Zij kunnen concurrentie op prijsniveau voeren, terwijl de kleinere winkels die eerder willen op gebied van service en kwaliteit.

Een belangrijk argument tegen de vaste boekenprijzen is dat dit nadelig zou zijn voor de consument. Een Duits onderzoek liet echter het tegendeel blijken: men kwam tot de conclusie dat het vrijlaten van de prijs tot een prijsstijging van 38 procent leidde. De kloof tussen massalektuur en literatuur kwa vraag en aanbod maakt immers dat de boeken waar weinig vraag naar is ook in kleinere oplages gedrukt worden om stocks te vermijden — wat de prijs nog de lucht in jaagt. Een vaste boekenprijzen zou het risico verkleinen voor de onafhankelijke boekhandel en zou ook betekenen dat het minder lonend wordt om massalektuur te verspreiden.

De kleinere boekhandels kregen nog maar weinig gehoor bij het beleid. Vooral Europa is een hinderpaal voor een vaste boekenprijzen. Vaste prijzen mogen volgens het Europees Kartelrecht niet grensoverschrijdend werken. Een vreemde situatie: boeken zijn taal en dus altijd grensoverschrijdend.

Op Vlaams nivo zit het boekhandelbeleid bij het ministerie van Economische Zaken. Al jarenlang eisen auteurs en kleinere boekhandels dat men deze bevoegdheid zou overhevelen naar het ministerie van Cultuur, omdat daar niet enkel concurrentie overwegingen spelen. Reeds twee legislaturen wordt beloofd de discussie te openen. Ook huidige minister van Cultuur Bert Anciaux verklaarde zich zaterdag op de boekenbeurs in Antwerpen voorstander van een vaste boekenprijzen. Hoeveel zijn woorden opwegen tegen de stem van belangrijke lobbygroepen uit de boekenmarkt, blijft een pijnlijke vraag.

Cindy Declercq
Margo Foubert
Bart De Schrijver

ronde. Op korte termijn kan het voor kringen van studenten 'economisch verantwoord' lijken om aan de laagste prijs te kopen. Maar op lange termijn garandeert niets dat de handelaar met het monopolie de prijzen niet de hoogte indrijft. Acco-directeur Van Gompel maakt zich schijnbaar niet al te veel zorgen: "Wij spelen niet mee met de

uitbreiden. In Kortrijk is er reeds lang een winkel en sinds enkele jaren bestaat Acco ook in Antwerpen. Beide filialen hebben het overigens moeilijk zich te handhaven. Binnenkort komt er een afdeling in Heverlee.

De hele boekenkwesitie draait eigenlijk al twintig jaar rond één strijdpunt: een vaste boekenprijzen. Vorig jaar veroorzaakte

Mediacentrum KU Leuven viert tienjarig bestaan

Adopteer eens een student-webmaster

Onder de slagzin 'Een decennium 'nieuwe media' viert het Mediacentrum van de KU Leuven deze dagen haar verjaardag. Aan het einde van de jaren tachtig hadden de pioniers van het centrum niet kunnen voorspellen dat er aan de vooravond van het nieuwe millennium les gegeven zou worden via zoets als internet, en dat er studenten zouden opgeleid worden tot 'Webmaster'.

Het Mediacentrum van de KU Leuven omschrijft zichzelf als een 'actief demonstratie-, opleidings- en onderzoekcentrum rond nieuwe media- en communicatietechnologieën'. Hoewel het centrum deel uitmaakt van het Departement Communicatiewetenschap — en dus van de Faculteit Sociale Wetenschappen — heeft het een eigen structuur en werkt het onafhankelijk.

Het was toenmalig rektor Dillemaans die op 13 oktober 1988 het Mediacentrum boven de doopvont hield. Elf jaar geleden, in een tijd waarin teletekst, videotex en — herinnert u zich deze nog? — CD-I 'nieuwe media' werden genoemd, was er vanuit sociaal-wetenschappelijke hoek weinig of geen belangstelling voor deze gad-

gets. Het was de bedoeling van de Founding Fathers van het Mediacentrum daar verandering in te brengen. Ten eerste via het organiseren van 'gespecialiseerde kursussen communicatietechnologie op universitair niveau', met aandacht voor de praktijk en steun voor onderzoek rond de materie in kwestie. Anderzijds ziet het centrum van bij haar geboorte een belangrijke opdracht in het sensibiliseren van bredere lagen van de bevolking door het organiseren van informatie- en demonstratiesessies voor allerlei organisaties, verenigingen en scholen.

Guido Fauconnier, huidig voorzitter van het Mediacentrum en één van de stichters, kon een decennium geleden de huidige, nieuwe media-eksplosie niet voorzien. Fauconnier: "Die mist zijn effect niet op de commerciële, maar ook op de pedagogische communicatie. Het is voor de Faculteit Sociale Wetenschappen absoluut noodzakelijk niet alleen met grote ogen naar de technologische vernieuwing te kijken, maar ook om vanuit een sociaal-wetenschappelijk standpunt stil te staan bij de eeuwige vraag of een meer geïnformeerde samenleving ook een beter geïnformeerde samenleving is."

In het kader van haar onderzoeksopdracht werden bij de verjaardag van het Mediacentrum twee nieuwe initiatieven

voorgesteld. De voortgezette academische opleiding *Webmaster* is er één van. Projectleider professor Dirk De Grooff: "Het aanbod aan informatica is veel kleiner dan de vraag, dat is ondertussen een oud zeer geworden. Wij hebben op die vraag willen inspelen, ook omdat er op dit ogenblik eigenlijk geen all-round opleiding tot *Webmaster* bestaat. We besteden niet alleen aandacht aan het technische aspect, ook het etische en juridische kader en thema's als beveiliging en *website marketing*, komen aan bod."

Proppen

De formule van de opleiding bestaat erin dat een bedrijf een student 'adopteert'. De Grooff: "Bedrijven of organisaties kunnen aan het Mediacentrum vragen om één of meerdere studenten te contacteren om hen dan *langs te sturen* voor een sollicitatiegesprek. Als blijkt dat student en bedrijf op dezelfde golflijnen zitten, dan kan er een contract afgesloten worden. Dat houdt in dat de student zich engageert voor een stage van zes maanden. Tijdens deze periode zal hij bovendien een eindwerk maken in functie van het bedrijf. Dat kan bestaan uit het opstarten van een website of in het vernieuwen van een bestaande site."

Voor de ondernemingen heeft dit systeem het voordeel dat op een vrij goedkope manier extra werknemers kunnen worden aangetrokken, die opgeleid worden en tegelijk een stage volgen. De student gaat op zijn beurt aan de haal met een gratis opleiding en een ticket voor een job na het afronden van zijn opleiding. Omdat de studenten overdag hun stage volgen, gaan de lessen 's avonds door. Op die manier kunnen ook werknemers van bedrijven na hun uren herschoold worden. De link met een onderneming is echter geen vereiste voor wie de opleiding wil volgen.

Naast deze aanvullende opleiding wil het Mediacentrum — in een tweede initiatief — zijn steentje bijdragen tot het ontwikkelen van nieuwe onderwijsvormen. Professor de Grooff kwam daartoe op de proppen met *Encyclomedia*. Dit is een website die de studenten toelaat aan zelfstudie te doen: de studentusteksten kunnen op het net geraadpleegd worden. Deze zelfstudie wordt bovendien begeleid: via *workshops* kunnen studenten vragen overmaken aan hun docent, die hen bovendien in de loop van de cursus 'webgewijs' enkele opdrachten overmaakt. De Grooff: "ik denk dat dit project meer aanzet tot persoonlijk contact dan de klassieke vorm van hoorcollege."

Davy Coolen

Meer informatie kan bij elkaar gesurft worden op www.kuleuven.ac.be/mediacentrum en www.encyclomedia.be

“Zijn ze daar weer met hun onderwijs?”

Sinds een aantal jaar besteedt de KU Leuven veel aandacht aan de kwaliteit van haar onderwijs. Het is vooral de Onderwijsraad die hier het grote denkwerk verricht. Toch is het niet altijd eenvoudig om de adviezen van de Onderwijsraad om te zetten in concrete beleidslijnen en te implementeren in de fakulteiten.

Om de academische overheid te adviseren en om de kwaliteit van het onderwijs aan de KU Leuven te bevorderen werd in 1987 de Onderwijsraad (OWR) opgericht. Onder haar leden bevinden zich vertegenwoordigers uit de verschillende fakulteiten, één vertegenwoordiger van het assistierend personeel en vier studentenvertegenwoordigers. De OWR komt één maal per maand samen om te debatteren over onderwijs in de ruimste zin van het woord. Het gaat hierbij steeds om onderwijsaangelegenheden die de gehele universiteit aangaan. Denken we recentelijk maar aan de invoering van een *creditsysteem* binnen het academiejaar, de praktijkoefeningen en de doorzichtigheid van deliberatiecriteria. De OWR geeft over al deze zaken advies aan de Akademische Raad (AR), die de uiteindelijke beslissingsmacht heeft. Voor de uitvoering van de beslissingen zijn uiteindelijk de fakulteiten — via de dekanen die in de AR zetelen — verantwoordelijk. En dan is er nog veel goede wil van profen en studenten nodig voor de uiteindelijke toepassing van de besluiten.

De werking van de OWR stopt echter niet bij de maandelijkse bijeenkomsten op het rektorat. Eerst en vooral worden er rond bepaalde thema's werkgroepen opgericht, die de eigenlijke motortjes vormen van de OWR. Naast leden van de OWR nemen ook vaak niet-leden er aan deel. Dit om de werkdruk te verlagen en de expertise te vergroten. De werkgroepen stellen steeds een nota op die dan in plenaire vergadering besproken en eventueel geamendeerd wordt. Daarnaast speelt de Dienst Universitair Onderwijs (DUO) een belangrijke rol. Zij leveren het sekretariaat, bereiden agendapunten voor en doen aan onderzoek. Onlangs besliste de AR om het personeelsbestand van DUO op te trekken om een betere ondersteuning van initiatieven tot kwaliteitsverbetering van het onderwijs te garanderen.

Onderzoek geniet nog steeds een groter prestige dan onderwijs

Is onze universiteit dan werkelijk zo bezorgd om de kwaliteit van het onderwijs dat ze haar studenten aanbiedt? Volgens professor Van Avermaet (voorzitter van de Onderwijsraad) zijn er de laatste jaren heel wat initiatieven genomen om het onderwijsgebeuren te vernieuwen. Zo maakt de KU Leuven dit jaar zestig miljoen vrij voor onderwijsinnovatie. Dit is een vrij hoog bedrag, zeker als men bedenkt dat de Vlaamse overheid op dit gebied slechts tachtig miljoen voorziet voor alle Vlaamse universiteiten samen. Verder richt de KU Leuven docententrainingen in waar de professoren wordt aangeleerd hoe ze les moeten geven. Om na te gaan of de docenten ook werkelijk de nodige aandacht aan hun onderwijs besteden, richtte men een vijftal jaar geleden het systeem van de docentenevaluaties in.

Docentenevaluaties zorgen ervoor dat de studenten nu op regelmatige basis de kans krijgen om hun professoren te beoordelen op hun onderwijskwaliteiten. In het begin stootte dit op groot verzet van het docentencorps, maar ondertussen is dit sys-

teem algemeen aanvaard. Dit betekent evenwel nog niet dat elke prof staat te springen om zijn les- en examenmethodes aan te passen. Daarom stelt zich de vraag naar de sanktionering. Professor Van Avermaet benadrukt nochtans dat het nog altijd gaat over *optimalisatie* van het onderwijs. Sankties zijn volgens hem slechts nodig indien na herhaaldelijk aandringen van de onderwijsinstanties een docent tekenen geeft van manifeste onwil. Van Avermaet: “Zo kan het gebeuren dat een prof geen eksamen meer mag afnemen of een leeropdracht verliest. Dit is gelukkig nog maar zelden gebeurd. Nu zou het mogelijk zijn dat men gelukkig is dat men niet meer voor de aula hoeft te staan. Daarom kan de academische overheid in ekstreme gevallen ook de onderzoeksfondsen van die individuen droogleggen. Deze sanktie schrikt heel erg af, maar ik weet niet of ze al ooit is toegepast.” Men kan zich natuurlijk afvragen of een dergelijk ‘afschrikingsbeleid’ wel het juiste effect sorteert. Zo kregen studentenvertegenwoordigers op de Akademische Raad onlangs van een bepaalde dekaan te horen “dat professoren net genoeg aandacht besteden aan hun onderwijs zodat het niet zo opvallen”. Van Avermaet reaktiveert en stelt dat de KU Leuven meer doet dan enkel een afschrikingsbeleid voeren: “Docenten worden wel degelijk beloond wanneer zij zorg dragen voor hun onderwijs. Zo maakt de KU Leuven sinds een aantal jaren geld vrij om vernieuwende onderwijsprojecten — zoals oefeningen op het internet — te financieren. Daarnaast is er ook het onderwijsdossier, dat nu toch in sterkere mate meetelt bij bevorderingen. Gelukkig zijn er ook nog de studenten die zorgen voor een teken van appreciatie. Zo kreeg ik twee jaar geleden *Het gouden transparantie*, een onderscheiding van de Psychologische Kring voor de beste profen.”

Zoutmijnen

Ondanks alle initiatieven en maatregelen die onze universiteit neemt om de onderwijskwaliteit te bewaken, is het in academische middens geen geheim dat onderzoek nog altijd een veel groter prestige geniet dan onderwijs. Dit uit zich bijvoorbeeld in het benoemings- en bevorderingsbeleid van de KU Leuven. De ideale profencarrière kent vier graden. Eenmaal benoemd tot docent wordt men bevorderd tot achtereenvolgens hoofddocent, hoogleraar en gewoon hoogleraar. Hiertoe legt de prof een onderzoeks- en onderwijsdossier voor aan een beoordelingscommissie. Om benoemd of bevorderd te worden, zal hij of zij meer voordeel halen uit een aantal publikaties in gerenommeerde wetenschappelijke tijdschriften dan uit een originele en boeiende aanpak in zijn lessen. Volgens professor Braeckman, lid van de OWR, zet de relatieve onderwaardering van het onderwijs zich door in het beleid van de universiteit. Braeckman: “De Onderwijsraad geniet nog steeds een grotere luisterbereidheid dan de Onderwijsraad. Deze wordt soms nog met een korreltje zout genomen.”

Wie denkt aan het beleid van de KU Leuven, denkt onmiddellijk aan de Akademische Raad (AR). Dit is het hoogste beslissingsorgaan van onze universiteit, waarin onder andere de dekanen van de verschillende fakulteiten zetelen. De AR neemt alle beslissingen inzake onderwijs en onderzoek. Voor onderwijszaken die betrekking hebben op de hele universiteit wordt de AR geadviseerd door de Onderwijsraad. In vele gevallen worden de adviezen van de OWR goedgekeurd en omgezet in beleidslijnen. Dit gebeurt meestal echter niet zonder slag of stoot. Vaak zijn de dekanen het volledig eens met de algemene principes die uitgetekend werden door de OWR, maar zien ze het niet zitten om tijd en geld te investeren in de implementatie ervan. Een pijnlijk

voorbeeld hiervan is het zogenaamde onderwijsbeleidsplan. Dit plan werd op zeer zorgvuldige wijze besproken en uitgewerkt door de OWR. Het bevatte de blauwdruk voor een drastische vernieuwing van het onderwijs aan de KU Leuven. De dekanen weigerden echter om het plan goed te keuren. Stephan Neetens, voorzitter van Kringraad, was als studentenvertegenwoordiger op de betreffende AR-vergadering aanwezig: “Men begreep de gebruikte terminologie niet en men wilde zich niet gebonden voelen door al te strakke beleidslijnen. Sommigen zagen zelfs geen heil in onderwijsvernieuwing *an sich* of hadden het lef te beweren dat de voorgestelde hervormingen al lang gerealiseerd waren.”

Schimmelkaas

Het plan werd teruggestuurd naar de OWR, die de weinig benijdenswaardige taak kreeg om het gehele plan te herschrijven. Een sterk vereenvoudigde en meer vrijblijvende versie van het onderwijsbeleidsplan werd uiteindelijk goedgekeurd op de AR. Een voorval als dit doet vragen rijzen over de hiërarchische beslissingsstructuur van de KU Leuven. Is het niet beter om beslissingen inzake onderwijs volledig over te laten aan de ‘onderwijsdeskpten’ van OWR in plaats van aan dekanen, die vaak weinig kaas gegeten hebben van onderwijs? Van Avermaet spreekt dit tegen: “Vanuit een standpunt van efficiëntie zou je kunnen zeggen dat de AR een overbodige tussenstap is, maar zaken hebben meer gewicht als ze worden gedragen door een college van dekanen.”

Blijft natuurlijk de vraag of de dekanen er in slagen om de beleidslijnen die ze goedkeuren op de AR toe te passen in hun

eigen fakulteiten. Van Avermaet beaamt dat dit niet altijd optimaal verloopt: “Kwade wil durf ik dat niet noemen. In iedere fakulteit heeft men drukke agenda's. In veel fakulteiten is de reactie: ‘Zijn ze daar weer met hun onderwijs?’”. Niettemin kan men het op zijn minst betreurenswaardig noemen dat doordachte en zorgvuldig bestudeerde beleidslijnen zo traag doorsijpelen naar de basis, namelijk de studenten. De verantwoordelijkheid hiervoor ligt niet alleen bij de dekanen, maar ook bij de fakulteitsraden en permanente onderwijscommissies (POK's) van de verschillende opleidingen. Zij zijn immers rechtstreeks verantwoordelijk voor de implementatie van onderwijsvernieuwend projectje. Björn Mallants (voormalig studentenvertegenwoordiger op de OWR) benadrukt dat op deze POK's niet alleen docenten, maar ook studenten hun verantwoordelijkheid moeten nemen. Mallants: “De studentenvertegenwoordigers maken een derde uit van de POK en kunnen dus zwaar doorwegen. Meestal ontbreekt het hen niet aan de wil om zaken aan te brengen, maar wel aan de nodige informatie. Daarom organiseert Kringraad ieder jaar vormingsessies voor studentenvertegenwoordigers om hen te informeren over recente beslissingen op de AR.” Op deze manier kunnen de studentenvertegenwoordigers op hun fakulteitsraad of POK nietsvermoedende profen om de oren slaan met de meest doordachte en gefundeerde argumenten.

Nikolas Cloet
Loes Geuens

Vormingsessies kringraad: Leuven-stad: maandag 8 november, 19 u Kleine Aula MTC, Heverlee: woensdag 10 november, 19u aula B van Dep. Elektrotechniek.

... AANBOD!

Ons aanbod

Je neemt een jaarabonnement op Kotnet van UPC. Je surft dus het hele jaar, maar betaalt slechts voor 9 academiemaanden, want je krijgt er 3 vakantiemaanden gratis bij. Kortom grenzeloos surfen het hele jaar door voor slechts 750 BEF/maand. Huur van de modem inbegrepen! Nul frank communicatiekosten en je zit 24 uur op 24 on line.

9 MAANDEN 750 BEF
+
3 VAKANTIEMAANDEN GRATIS

Waar vind je ons?

Overall. We zijn aanwezig op elke campus, bij evenementen van studenten, op dopen en fuiven. Let op de kotnetstand van UPC. Heb je nu reeds vragen of wens je meer informatie? Bel ons op 070/233 495 of kom langs bij UPC Tiensevest 58 - 3000 Leuven.

INTERNET VIA DE KABEL.

(foto Jochen Verghote)

24-urenloop

Vorige week werd de zeventigste vierentwintigurenloop afgespeld. Onze fotografen waren er natuurlijk ook, al was het niet om te lopen. Ze legden een en ander vast op de gevoelige plaat, zodat u het allemaal nog eens opnieuw kan beleven. Voor wie het gemist heeft, hebben we een leuke troostprijs. Wie — in de spelling Geerts — met de woorden versterker, banaan, rugzak, geest en sloef een deftige Nederlandse zin kan brouwen, wint een gratis rondje op de 24-urenloop 2000. Wie deze zin nog uit zijn letterjessoep kan vissen, mag zich zelfs aanmelden als nieuwe schrijver. Toen zijn sloef weggleed op een banaan, gaf de versterker in zijn rugzak de geest. Jaja, ook Veto zal er opnieuw bij zijn, en misschien neemt u dan de foto's. Tenzij u liever cartoons tekent, of met de muis van onze iMac speelt.

(foto Jochen Verghote)

(foto Steven Van den Eede)

*Daarom dan, laten ook wij,
nu wij zulk een grote wolk van
getuigen rondom ons hebben,
afleggen alle last en de zonde,
die ons zo licht in de weg staat,
en MET VOLHARDING DE
WEDLOOP LOPEN,
die voor ons ligt.
Hebreeën 12:1*

(foto Steven Van den Eede)

(foto Jochen Verghote)

Naakt de piste rondhossen

Vorige dinsdagavond werd rond de piste aan Sporthal De Nayer het startschot gegeven voor de zeventwintigste aflevering van de 24-urenloop, de grootste activiteit van Sportraad, de geleding van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie die zich ontfemt over de sportactiviteiten van de studenten. Naar jaarlijkse traditie bouwden de kringen een hele sinksenfoor van kraampjes, tentjes en kernisconstructies rond de piste. Het voorname opzet is dat elke kring haar studenten mobiliseert om zoveel mogelijk rondjes te sjokken. Maar de grootste massa studenten die naar dit gebeuren over de ring zwermt, komt voor de sfeer, de goedkope hot dogs, de optredens en andere nevenactiviteiten rond het sportterrein. De organisatie van het gebeuren verliep overigens feilloos.

Maandagavond al reden kringbussen af en aan op de terreinen van het Sportkot. Om elk jaar weer met nieuwe dingen te kunnen uitpakken, bouwen de kringen een hele Eiffeltoren aan stellingen bij elkaar. Sportraad houdt de werkzaamheden nauwlettend in de gaten, zowel tijdens opbouw als afbraak. Op voorhand moeten de kringen een uitgebreid bouwplan indienen. Als een stand af is, gaan de Sportraadvoorzitter en zijn vrijgestelden aan de constructie duwen en trekken om het te testen op een aardbeving. Dat is nodig want die standjes beginnen elk jaar meer te lijken op kommandobunkers van een militair vliegveld. De bovenste verdieping is ingericht als IT-centrum waar op verschillende computers de laatste stand van zaken — wie er loopt, welke kring op kop ligt — kan gevolgd worden.

De constructie die met de 'prijs van het mooiste standje' ging lopen, was die van VTK. De burgies hadden een denk- en werkteam aan het werk gezet. De 'werk'-burgies hadden met tien mensen een heel weekend geschilderd, getimmerd en gevloekt op hun knutselwerk. Het resultaat mocht er wezen. Op een rood-wit geschilderde vuurtoren van twaalf meter hoog werd een krachtige, ronddraaiende schijnwerper gemonteerd. De toren werd geflankeerd door een tribune, ingericht met zee-prullen en 'zicht op zee'. De hele 24-urenloop lang konden studenten kijken naar films zoals *Jaws* en *Titanic*.

Koebeest

Dat grote kringen graag laten zien hoeveel kapitaal ze in huis hebben, werd nogmaals bevestigd door de rechtstudenten van het VRG. Zij pootten de halve lichtinstallatie van een huustempel neer boven de piste. Naast hun eetkraampje werden de studenten verwelkomd door een gigantisch, digitaal reclamepaneel. De *glamour en glitter* van de rechten contrasteerde niet weinig met de landelijke sfeer die ook dit jaar de Landbouwkring trachtte te creëren. Na het varken van twee jaar terug, werd hun standje nu gepercipieerd vanuit het koebeest. De

geneeskundestudenten van Medica, Bloedseriusbroeders van de boerenkotters, hielden hun standje ook sober doch studentikoos. Geen gigantische stellingen en hiepingen, maar een soort ziekenboeg die over de piste werd gespannen, met uiteraard de bijhorende tekeningen en prullen van infuzen en bloedspuiten.

Ook de hogescholen pikten uit met hun beste standjes. Industria (Groep T) simuleerde een sinemazaaltje waar het

publiek naar films kon kijken. Een bewegende *schijnwerpersbol* vulde de lucht boven het Sportkot met een witte gloed. Het werd even bijna griezelig toen rektor Oosterlick — als nietsvermoedende toeschouwer — zijn eigen grafzerk tegenkwam op het standje van de KHL. Die jongens hadden het kerkhof als thema en de namen die op de kruisen prijken, logen er niet om.

Epibrerer

Voor de kleinere kringen is het niet gemakkelijk om uit de schaduw van de constructies van hun grote broers te komen. Nochtans zorgen zij voor een heel pak studentikoze sfeer. De pannenkoeken, hot dogs, wafels, tiramisu's, taarten, soepjes, gluhwein en ander studentenspek die zij in hun kraampjes serveren, zorgen voor een gebraden sleertje. Hier voelt de student zich echt thuis. Bios ging in zijn haute cuisine wel heel ver. De biologen serveerden een soepje naar een oud Afrikaans recept, op basis van wormpjes. Het leverde hen de eerste plaats op in het nevenklassement van het origineelste gerecht. De studenten van godsdienstwetenschappen deelden snoepjes uit met op het papiertje een religieus opkikkerijte uit de bijbel.

Over eten, drinken en bijbelse snoep-papierjes gesproken, de afvalberg die dit evenement jaarlijks oplevert, is gehalveerd dankzij het systeem van de herbruikbare bekers. Elk drankje werd geschonken in deze bekers waarvoor de studenten een waarborg betalen van veertig frank. Alleen het promostandje van Aquarius deelde nog blikjes uit. Maar volgend jaar zullen ook sponsors verplicht de bekers gebruiken.

De 24-urenkermis breidt zich nog verder uit. De studenten die de Champions League-wedstrijden absoluut niet wilden missen, konden zich neerploffen in de TV-afdeling van de cybertent. Voor de studen-

ten die hun lief eens vlug wilden mailen hoe snel ze wel niet gelopen hadden of die de KU Leuven-website nog eens wilden zien om gemotiveerd te geraken, stonden verschillende computers ter beschikking. Maar de echte uitdaging die deze tent te bieden had waren ongetwijfeld de kicker-tafeltjes.

Stammentwisten

Sporten doe je niet met het lichaam alleen. Het veronderstelt een zekere cultuur. En Kultuurraad, de geleding van Loko die cultuur onder haar vleugels neemt, had niet veel woorden van Sportraad nodig om meteen hun busje vol te laden met boeken en strips en die uit te stallen in een tent. En

Eindstand 24-urenloop

1	Apollon	910
2	Industria	885
3	VTK	884
4	Ekonomika	868
5	LBK	841
6	Terbank	820
7	KHL	819
8	VRG	816
9	Salvast	802
10	Pauscollege	800
11	Medica	787
12	Bios	782
13	Piritus	777
14	Wina	775
15	RoGer	774
16	MEHA	750
17	Just Katech	748
18	Klio	742
19	Citégeomakkers	734
20	Medipedatand	716
21	Politika	716
22	Archis	712
23	Farma	711
24	Chemika	708
25	Psycho/Crimen	690

volledig geïnformatiseerd. De lopers geven elkaar een infrarood-stokje door. Telkens zo'n stokje door de 'teltunnel' passeert wordt dit direkt doorgevoerd naar de verschillende scorecomputers. Goed dat dit — meestal — korrekt gebeurt. Het zou anders maar olie op het vuur zijn van de klassieke stammentwisten die elk jaar terugkeren, bijvoorbeeld tussen VTK en Apollon. Maar er wordt heus niet zo grof gespeeld als in een Romeinse hippodroom. Het gaat subtieler. Luid boegeroep, waterpistooljes, de piste half blokkeren door 'neer te storten om uit te rusten', het zijn truken om elkaar rondjes af te snoepen. Eeuwig tweede VTK moest dit jaar lijdzam toezien hoe de preses van Apollon rondjes ging lopen voor Industria. Dat Industria met een rondje voorsprong tweede werd, ontlokte nogal wat kritiek bij menige burgie. De afloop van de 24-urenstrijd zorgde niet voor verrassingen. Apollon mocht weeral zegevieren. Het snelste rondje werd gelopen op één minuut en twaalf seconden; de snelste tijd 'achterwaarts lopen' werd gemeten op twee minuten en vijf seconden.

Een evenement sluit je best af met iets spetterends. De dekaan van het Sportkot had dit goed begrepen en liet fakkels aanraken. Op het heilige gras voor de sporthal werd ter ere van de verjaardag van professor emeritus De Nayer de letters '575 jaar KU Leuven' gevormd. Na al dat vertoon restte er nog werk voor de tweede-kamers van Kine die ervoor zorgden dat de sporters de volgende dag tenminste weer naar hun fakkar konden lopen.

Bart De Schrijver

Met dank aan het Veto-promo-soep-loko-flyer-boys/girls-team.

Sportpreses van rode lantaarn Psychologie loopt meeste rondjes

Grote kringen hebben hebben het vreemd genoeg steeds moeilijker om lopers te ronselen. Dat gold vooral voor Psychologie dat met geen infraroodstokken haar studenten uit het centrum van de stad kon wegrukken. Gelukkig dat hun sportpreses, Sven Demeuter, hen nog een eerste plaats bezorgde in het nevenklassement van het meeste aantal rondjes. Hij liep er maar liefst 125, oftewel bijna zeventig kilometer.

Sven Demeuter is geen topsporter maar houdt gewoon zijn konditie in orde. Twee jaar geleden strompelde hij van een fuif naar de 24-uur. Daar zag hij het goddelijke licht en liep hij voor het zigteloze Gatechika een enorm aantal rondjes. Vanaf dan aanbieden de kleine kringen hem als de Sint-Maarten van de 24-uur. Ook UP zag vorig jaar haar score stijgen door toedoen van Sven.

Dit jaar liep Sven als sportpreses voor zijn eigen kring en schreef hij zich in voor het nevenklassement 'meeste aantal rondjes'. De grootste brok van zijn strijd met de piste vond woensdag tussen acht uur 's morgens en drie uur 's middags plaats. Toen kreeg hij een pijnlijke ontsteking aan zijn kuitspier en moest uitrusten van het Rode Kruis. Maar een andere ambiteuze loper dreigde zijn rondjes te overtreffen. De pijn verbijnd en alleen nog denkend aan het heil van zijn kring maalde Sven nog dertien rondjes af tot hij niet meer kon. De rest van de psychologiestudenten die blijkbaar liever in de les zitten, mogen er een voorbeeld aan nemen.

(bds)

Halve studentenmaraton: 11 november

Voor wie er na de 24-urenloop nog niet genoeg van heeft, of voor wie zijn blitse schoenen pas uit de kast wil halen voor het betere werk, organiseert Sportraad volgende week donderdag een halve studentenmaraton. Vermits die dag een feestdag is, heeft u geen enkele reden om afwezig te blijven. Het aanbod is dit jaar beperkt: de halve marathon, lopen of stappen, en de 10 km. Zo kan Sportraad u nog beter in de watten leggen. Op het menu staan onder andere 360 kg bananen, 2000 pistolets met 25 kg kaas of ham, 100 kinesisten (m/v), en 15 liter massage-olie. Bovendien krijgt elke deelnemer een uniek marathon-T-shirt, en een diploma, om later aan uw kleinkinderen te tonen.

Voorinschrijvingen tot vrijdag bij Sportraad.

Tervuursevest 101, tel. 016/32.91.33-34. Deelname	Start lopers 21 km: 15.00 u
kost 150 (studenten) of 250 frank (niet-studenten).	Start stappers 21 km: 14.00 u
Zie ook www.spora.student.kuleuven.ac.be	Start lopers 10 km: 16.00 u

Politiehervormingen onder het vergrootglas

Op zeven december 1998 werd in het parlement de wet op de politiehervormingen goedgekeurd. Na de enorme mediabelangstelling voor de commissie-Dutroux en voor de daarbij aansluitende Octopus-akkoorden is het bijzonder rustig geworden in verband met het politiedossier. In de academische — kriminologische — wereld werd de evolutie nochtans op de voet gevolgd.

Een uitgelezen moment voor Veto om een stand van zaken op te maken. Hoe moeten we de nieuwe politiewet interpreteren? Wat is er achter de schermen aan de gang? Waar bevinden zich de delicate onderdelen van de nieuwe wet? Het is meteen ook een mooie gelegenheid om een aantal mensen 'uit het veld' aan het woord te laten.

(dv)

De kroniek van een aangekondigde, maar lang niet perfecte integratie van het politiewezen Stilte voor de storm

De politiehervormingen waren in het jaar dat voorafging aan de jongste parlementsverkiezingen brandend aktueel. De aanzet tot de hervormingen werd gegeven in Neufchâteau, waar éne Marc Dutroux in het voorjaar van 1998 uit het plaatselijke justitiepaleis ontsnapte. Zijn boscwandering bracht een ware stroomversnelling op gang. In een mum van tijd besliste een oktopus van acht politieke partijen om de politiediensten compleet te reorganiseren. En in december van vorig jaar waren de politiehervormingen reeds bij wet van kracht. Nu lijken ze echter weggeedemsterd achter de schermen van de nieuwe regering.

Dat Marc Dutroux de geschiedenis zal ingaan als één van de meest perverse criminelen die ons landje ooit gekend heeft, is een feit dat niemand zal kunnen ontcrachten. Dat de naam Dutroux ook in de lessen geschiedenis boekstaaf zal staan als de grote gangmaker achter de politiehervormingen, is echter al een minder evident gegeven. Nochtans had zijn wandeling in de Ardense bossen rondom Neufchâteau daadwerkelijk deze impact. Het was de lang verwachte druppel die de politie-emmer deed overlopen. De verantwoordelijke ministers van Justitie en Binnenlandse Zaken hadden na de uitpattingen van Dutroux's lentekriebels nog maar net de boeken dichtgedaan of een deel van hun bevoegdheden was al compleet hervormd. Immers, op 23 april 1998 was de volksvijand nummer één gaan lopen, een week later kondigde premier Dehaene met tranen in de ogen het ontslag aan van zijn *poulains* Vande Lanotte en De Clerck en reeds op 24 mei 1998 werden de ondertussen roemruchte Octopus-akkoorden afgerond.

Zetel

Maar dit was nog niet het einde van het staaltje snelle politieke besluitvorming dat de toenmalige legislatuur aan de dag legde. De opvolger van Vande Lanotte, Louis Tobback, zat mee aan de ronde tafel van het Octopus-overleg, maar kon reeds vanuit zijn luie zetel toezien hoe de politiehervormingen door de ondertekenaars van de akkoorden door de Kamer en de Senaat werden gejaagd om er de noodzakelijke wettelijke basis aan te geven. Tussen het beëindigen van de Octopus-gesprekken en de aanvang van de parlementaire debatten hadden twee rijkswachters tijdens de repatriëring van Sémira Adamu immers aangevoeld hoe noodzakelijk de politiehervormingen wel waren. Ook Tobback kon na de dood van het Nigeriaanse meisje opstappen als hoofdverantwoordelijke van de rijks-wacht. Het was uiteindelijk *krisismanager* Luc Van den Bossche die vlak voor de verkiezingen de moeilijke taak voorgeschoteld kreeg om met de politieverbonden te onderhandelen over het toekomstige statuut van de politie-ambtenaren.

Op 7 december 1998 werd de 'Wet tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus' — zoals de hervorming van de politiediensten officieel heet — in het parlement goedgekeurd. In januari '99 verschenen er meteen 46 bladzijden in het Belgisch Staatsblad. De wet plaatste de drie bestaande politiediensten — rijks-wacht, gemeentepolitie en gerechtelijke politie — onder het dak van één

geïntegreerde politie. Men sprak dan ook van een ware revolutie binnen de bestuurlijke en gerechtelijke diensten van ons land. Op 1 april 2001 moet de wet praktijk zijn en zal de benaming 'rijks-wacht' voorgoed uit het vocabularium van de Belgen verdwijnen. Vanwege de revolutionaire omvang van de hervormingen én vanwege de heftige reactie van uittredend procureur-generaal van het Hof van Cassatie Eliane Liekendael was de nieuwe wet niet weg te slaan uit de media. Het is dan ook verwonderlijk dat amper een jaar later in de nationale pers nauwelijks nog iets wordt geschreven over de politiehervormingen. Ook in regeringskringen blijft het bovendien opvallend rustig op dit vlak.

Lucht

Een instelling die er in deze materie alvast geen gras over liet groeien, is de fakulteit Rechtsgeleerdheid van de KU Leuven. In april van dit jaar, bijna een jaar na de ontsnapping van Dutroux, organiseerde het Leuvense Instituut voor Strafrecht immers in samenwerking met enkele Gentse professoren een colloquium over de politiehervormingen. De reeks lezingen kreeg ook een schriftelijke neerslag onder de ietwat droge titel 'De reorganisatie van het politiewezen'.

Een eerste belangrijke vaststelling die in de teksten naar voor komt, is de idee dat de wettelijke reorganisatie van de politiediensten alvast niet uit de lucht is komen vallen. Vanaf het Hei-zeldrama en de overvallen van de Bende van Nijvel in het 'rampjaar' 1985 tot en met de Witte Mars en de Commissie-Dutroux zijn de Belgische politiestrukturen immers onophoudelijk in vraag gesteld. Bovendien zijn er in het begin van de jaren negentig ook kleine revoluties voorafgegaan aan de grote revolutie, zoals bijvoorbeeld de demilitarisering van de rijks-wacht en de modernisering van de gemeentepolitie via de oprichting van *interpolitiezones* — zones van gemiddeld drie gemeenten die samenwerken voor politieke aangelegenheden.

Volgens professor Cyrille Fijnaut (kriminoloog KU Leuven) houdt het geen steek om louter over de grote hervorming te spreken zonder de voorafgaande veranderingen in ogenschouw te nemen. Niet alleen de parlementaire onderzoekskommissies over de Bende van Nijvel — waar Fijnaut samen met zijn collega professor Raf Verstraeten zelf nog aan meewerkte — moeten in dit verband vermeld worden. De Gentse kriminoloog Brice De Ruyster wijst bijvoorbeeld ook op minder makkelijk te meten factoren zoals de parlementsverkiezingen van 24 november 1991 — de fameuze Zwarte Zondag —, waar voor de eerste maal het thema veiligheid en de inefficiënte werking van rijks-wacht en politie uitdrukkelijk werden uitgespeeld en ook de kiezer duidelijk beroerden. De samenwer-

king tussen de politiediensten was al jarenlang een 'oud zeer', aldus De Ruyster.

Fijnaut van zijn kant gebruikt ook nog een psychologische invalshoek om de politiehervormingen te verklaren: vanaf het begin van de jaren zeventig is er bij verschillende invloedrijke politici een ware aversie ontstaan tegenover de rijks-wacht. De vele affaires die daar later nog bijkwamen, hebben dit beeld uiteraard niet verbeterd, integendeel. Vele politici waren de rijks-wacht op de duur zelfs liever kwijt dan rijk, zeker toen rijks-wachtcommandant De Ridder enkele jaren terug te kennen gaf dat hij eigenlijk wel gewonnen was voor een eenheids-politie op basis van de structuren van de rijks-wacht. Hiermee stootte hij niet alleen politici tegen het hoofd, maar ook vele ambtenaren van de gemeentepolitie.

Superman

De opmerkingen van commandant De Ridder hebben zich uiteindelijk tegen de rijks-wacht gekeerd. De angst voor een *superminister* van Binnenlandse Zaken heeft

den. De gerechtelijke politie wordt een onderdeel van de federale politie.

Het lokale nivo, dat geschoeid wordt op de leest van de huidige gemeentepolitie, moet instaan voor voldoende democratische controle van de federale diensten. Deze democratische draagkracht van de gemeentepolitie wordt overigens ook bevestigd door Miel Luyten, vertegenwoordiger van het socialistische syndicaat van de gemeentepolitie bij de recente onderhandeling over het statuut van de nieuwe agenten. "De lokale politie zal onderworpen blijven aan het democratische toezicht van de gemeenteraadsleden. De democratie zou helemaal niet gediend zijn met een oppermachtige minister van Binnenlandse Zaken die zich boven al deze structuren zou verheffen." Toch heeft hij ook bedenkingen bij de controlemogelijkheden binnen de nieuwe politiewetgeving, die overigens eveneens door Fijnaut geopperd worden. Ze plaatsen beiden vraagtekens bij het orgaan dat de verschillende interpolitiezones zal moeten overkoepelen als adviesraad voor de federale politie en de ministers. Deze

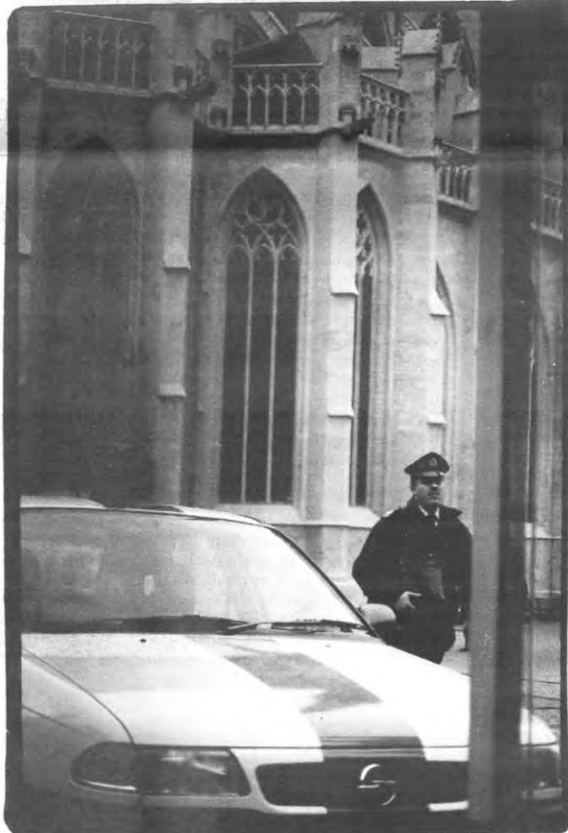
raad zal een louter emanatie van de schepencolleges zijn en dus enkel uit leden van de meerderheid bestaan.

Mens

In het boek wordt ook gewag gemaakt van een vergeten instelling bij de politiehervormingen: de staatsveiligheid. Deze dienst lijkt wel het stiefkinder van de veiligheidsdiensten. Pas in 1998 heeft de wetgever ervoor gezorgd dat deze dienst in orde was met het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens. En ook nu weer lijkt de staatsveiligheid 'vergeten' te zijn. Nochtans houdt deze dienst zich expliciet bezig met de persoonsbescherming en stelt de nieuwe wet op de politiediensten dat persoonsbescherming een bevoegdheid van de federale politie is geworden. Daarnaast verkrijgt de staatsveiligheid haar inlichtingen onder meer van de politiediensten die normaliter enkel gegevens verzamelen voor direct onderzoek. De staatsveiligheid bewaart echter gegevens die geen onmiddellijk gerechtelijk doel hebben. Bij een integratie van de staatsveiligheid in de politiediensten zou de problematiek van de databanken in ieder geval al een stuk eenvoudiger geweest zijn. Het is waarschijnlijk niet toevallig dat de Liga voor de Mensenrechten aan de minister van Binnenlandse Zaken gevraagd heeft om deel uit te maken van een werkgroep over het informatiebeheer van de nieuwe politiediensten.

Diederik Vandendriessche

Bron: Fijnaut, Cyrille (red.), "De reorganisatie van het politiewezen", Universitaire Pers Leuven, 1999.

Ook over het nieuwe automerk wordt druk onderhandeld (foto Jeroen Op de Beeck)

er voor gezorgd dat in de huidige politiehervormingen een tweehoofdige structuur wordt voorzien, waarbij de minister van Binnenlandse Zaken zijn politiebevoegdheden moet delen met de minister van Justitie. Bovendien komt er geen eenheids-politie, maar een politie die gestructureerd is op twee niveaus: het federale nivo en het lokale nivo. Er wordt in de wetteksten duidelijk gesteld dat de verhouding tussen de twee niveaus niet hiërarchisch, maar functioneel is, waardoor de gemeentelijke politiediensten hun autonomie kunnen behou-

WE WANT YOU*!

* Typisch Amerikaanse uitdrukking voor "Open bij ons een rekening"

In de gloednieuwe Generale Bank op de Campus Arenberg/Heverlee weten ze exact wat studenten willen. Een kantoor met selfbank, Internet en videoconferencing. Met info voor thesissen, ticketverkoop voor concerten, bioscoop en voetbal. Met stages, jobaanbiedingen en nog veel meer.

Generale Bank
Heverlee Campus

Afspraak op vrijdag 22 oktober '99, vanaf 11 uur, in de Generale Bank op de Campus. Wees er vlug bij ! De snelsten onder de Campusgangers krijgen een geschenk. Om het met een typisch Vlaamse uitdrukking te zeggen : zorg dat je dit voor geen geld ter wereld mist !

Choreograaf Randi De Vlieghe over zijn nieuwste Baken

“Een dansstijl mag geen dwangbuis zijn”

Een dansvoorstelling is als een nieuwe Big Bang. Choreograaf Randi De Vlieghe daagt jonge dansers uit om mee te gaan in zijn denkproces. Op woensdag 17 november brengt De Vlieghe samen met jongerenteater JABULEUS zijn nieuwste project Baken.

Veto: Baken betekent zowel begrenzing als houvast. Hoe brengt u deze twee concepten samen in één voorstelling?

Randi De Vlieghe: «Begrenzen is voor mij vooral het opleggen van beperkingen. Ik doe vaak een beroep op de inleving van de dansers om een bepaalde beweging te maken, maar wel door een duidelijke opdracht te geven. Deze opdracht is voor de dansers zowel begrenzing als houvast. Ze is nodig om een gemeenplaats te creëren die dienst doet als aanknopingspunt om de voorstelling als een geheel te zien.»

Veto: Is deze visie te vergelijken met het uitgangspunt van vele opvoeders dat kinderen grenzen nodig hebben om een evenwichtig persoon te worden?

De Vlieghe: «Dans zie ik inderdaad als een soort opvoeding. Ik voel wel van dansers dat ze een sterke intuïtie hebben omtrent bewegen. Maar om de dansers op eenzelfde golftegen te krijgen moeten er grenzen zijn. Er moet een wisselwerking zijn tussen een intuïtieve manier van bewegen en het kunnen omgaan met beperkingen. Een

(foto Pieter Van der Aar)

dansstijl mag evenwel geen dwangbuis worden. Men moet zich kunnen losmaken van het louter kopiëren van bewegingen. Een intuïtief danser is betrokken bij wat hij doet en neemt initiatief op elk moment en binnen bepaalde afspraken.»

Atoom

Veto: Kunnen uw ideeën over dans op één lijn worden gezet met een visie op de maatschappij, waarin steeds meer grenzen dreigen te vervagen

of te verdwijnen?

De Vlieghe: «Voor mijn solo IdentITJD in 1998 heb ik mij geïnspireerd op het boek Vragen naar zin. De stelling van dat boek is dat vroegere overkoepelende autoriteiten van religie of politiek zijn weggegaan zodat er een zekere labiliteit is ontstaan. De grenzen van de individuele vrijheid zijn heden ten dage minimaal, maar de houvast is ook verdwenen. Mensen drijven als het ware rond op een soort vlot. Op het moment dat ze hun dunne wortels in de grond

kunnen verankeren, begint het water weer te woelen en drijft het vlot verder naar de volgende bestemming.»

Veto: Op welke manier is deze theoretische beschouwing zichtbaar in Baken?

De Vlieghe: «De dansers kunnen elk hun ding doen tijdens een solo. In sommige scènes worden ze teruggeroepen naar de groep, waar ze toch nog op een persoonlijke manier kunnen mee omgaan. Zo worden identiteit en het terugvallen op een structuur afgewisseld. Ik moet wel zeggen dat het individuele statement te weinig aan bod is kunnen komen wegens tijdsgebrek. Veel bewegingen heb ik zelf moeten aanbrengen in plaats van onderzoek te kunnen doen naar de individuele dansmogelijkheden van de dansers. Het resultaat is een wisselwerking tussen de inbreng van de dansers en mijn aanwijzingen.»

Veto: Wat doet nanotechnologie in uw lijst van inspiratiebronnen?

De Vlieghe: «Nanotechnologie is het opbreken van een object in atomen om daarmee een totaal ander object te konstrueren. Dit is te vergelijken met de manier waarop een choreografische structuur wordt vastgelegd. De volledige dansvoorstelling is namelijk een samenvatting van de kleinste bewegingen in het lichaam.»

Veto: In de voorstelling hebt u blijkbaar gekozen voor jonge mensen?

De Vlieghe: «Het is een voordeel om met jonge mensen te werken omdat er in deze groep meer kans is op een zekere ontvankelijkheid en nieuwsgierigheid voor een denkproces. Het feit dat ze geen professionele dansers zijn, maakt dat ze niet vastgeroest zijn in een bepaalde dansstijl. Dat is nodig om mijn dansproces te kunnen volgen.»

Nele Van Assche

Start van 'Filmfun' met 'The Shop around the Corner'

Prins brengt ook bezoek aan Stuc

Nu zijn veertiendaagse spin-off Klapstuk weer ten einde is, kan het Stuc eindelijk nog eens zichzelf in de kijker plaatsen. De spits wordt afgebeten door 'Filmfun', de overkoepelende benaming voor een reeks filmklassiekers. De eerste film die de revue passeert, is meteen een schot in de roos: 'The Shop around the Corner' van Ernst Lubitsch.

'The Shop around the Corner' (1940) mag dan wel een film uit de oude doos zijn, maar dat neemt niet weg dat deze zwart-wit-film nog steeds weet te bekoren. De film is een bewerking van een Hongaars toneelstuk en speelt zich hoofdzakelijk af in Boedapest. Lubitsch's film werd overigens op zijn beurt herwerkt voor de film 'You Have Mail' (met Tom Hanks en Meg Ryan). 'The Shop around the Corner' wordt doorgegaan gekatalogiseerd als romantische komedie, maar deze aanduiding refereert hier geenszins naar een of ander zoetgevooid melodrama.

Een magistrale James Stewart speelt Alfred Kralik, een hoofdbediende in een winkel. Deze job levert hem weinig boeiende vooruitzichten op. Tot overmaat van ramp ligt hij in de clinch met de nieuwe verkoopster Klara Novak, glansrijk vertolkt door Margaret Sullavan. Gelukkig heeft Alfred nog de correspondentie met een jonge dame die hij nog nooit ontmoet heeft, maar waar hij wel smoorverlieft op geworden is. Wat hij niet weet, maar waar de kijker heel langzaam van op de hoogte wordt gebracht, is dat de anonieme briefschrijfster eigenlijk de nieuwe verkoopster Klara is. Ook Klara weet niet dat Alfred de schrijvende prins van haar dromen is.

Greta

Dit eenvoudig gegeven wordt door Lubitsch aangegrepen om alle filmregisters open te trekken. Om te beginnen valt op dat Lubitsch een kind van de stomme film was. Hij fokust namelijk zeer sterk op kleine details om verbanden te suggereren.

Daarnaast benadert hij zijn personages op een ironische manier om zowel hun tegenstrijdige gevoelens extra in de verf te zetten als de futiliteit van hun gedrag aan te tonen. Door de dubbele verhaallijn creëert Lubitsch een subtiel spel, waarbij de antagonisten de éne keer naar elkaar toegroeien en een andere keer van elkaar vervreemden. De dubbelzinnigheid wordt ook in de hand gewerkt door de spanning tussen wat de regisseur toont en wat hij voor het publiek verborgen houdt. 'The Shop around the Corner' is een gesofistikeerde film, maar de kracht van zijn spitsvondigheid ligt niet in de inhoud, wel in de uitwerking. De kamerastandpunten en het decor zorgen voor een eeuwige variatie op hetzelfde thema, zonder dat de film ook maar één

keer begint te vervelen.

Ernst Lubitsch was één van de vele Europese sineasten die tijdens het interbellum naar Amerika uitweke. Samen met andere Europeanen, zoals Fritz Lang en Charlie Chaplin, heeft hij zijn bijdrage geleverd aan de uitbouw van de filmstudio's van Hollywood. Hij werkte onder andere voor Paramount, MGM en 20th Century-Fox. Lubitsch werd in 1892 in Berlijn geboren en was in het begin van de twintigste eeuw nog akteur in het beroemde gezelschap 'Deutsches Theater' van Max Reinhardt (die later nog met Bertolt Brecht zou samenwerken). Hij vestigde zich als Duitse jood echter definitief in de Verenigde Staten toen de nazi's aan de macht waren gekomen in Duitsland. Hij werd meteen een

Stripauteur wordt stripheld

Leven van Hergé verstript

In strip en andere winkels liggen sinds enkele dagen De Avonturen van Hergé te grijpen. De senaristen Bocquet en Fromental en tekenaar Stanislas maakten een autobiografische strip over het leven van België's befaamdste en ook meest omstreden stripauteur: George Rémi, oftewel Hergé.

Men zal ver moeten zoeken om mensen te vinden die nog nooit van Kuifje en Bobbie gehoord hebben. Met zo'n groot succes dreigt er al snel mitevorming en het is de hele mite rond Hergé die de auteurs in deze strip aanpakken. Het procedee dat ze gebruiken is het kort aanhalen van anekdotes uit Hergé's leven. Deze zijn nauwelijks langer dan twee pagina's, maar gekombineerd leveren ze een vrij goed beeld op van de gevierde tekenaar. De hoogtepunten uit zijn leven komen uiteraard aan bod: de publicatie van Kuifje in het land van de Sovjets, zijn ontmoetingen met Tchang, Edgar P. Jacobs,

en Andy Warhol.

Hergé wordt echter ook op een aantal punten van zijn voetstuk gehaald. Stanislas tekent over Hergé's huwelijksproblemen en zijn depressies. Ook wordt gesuggereerd dat vooral het succes van Asterix hem ertoe heeft aangezet om de tekenen na jaren zonder een nieuwe Kuifje terug op te nemen. Het meest controversiële stukje gaat echter over zijn vermeende collaboratie tijdens de tweede wereldoorlog. Tijdens de bezetting bleef Hergé namelijk verder Kuifje tekenen voor Le Soir, toen deze krant onder controle van de Duitsers was. Na de bevrijding is het enkel dankzij verzetsheld Leblanc, met wie hij later het weekblad 'Kuifje' uit de grond zal stampen, dat hij gespaard blijft van het vuurpeloton. Het wordt in deze strip echter nog vrij sereen aangekaart. In andere biografische werken over Hergé, worden de man zelfs rechtse

beroemdheid in Hollywood met films als 'Trouble in Paradise' (1932) en 'Ninotchka' (1939, met Greta Garbo in de hoofdrol). Duitsland rehabiliteerde zijn verloren filmmeester na de oorlog door een jaarlijkse 'Ernst Lubitsch-Award' in te richten, die dit jaar overigens naar 'Lola rent!' van Tom Tykwer ging.

Lubitsch dwong ook veel respect af bij collega-filmmakers of bij de mensen waar hij mee samenwerkte. Zo noemde Greta Garbo hem de enige grote regisseur in Hollywood en was hij voor François Truffaut 'de prins van de cinema'. Lubitsch maakte trouwens in 1927 zelf een film over een prins die in de universiteitsstad Heidelberg gaat studeren ('The Student Prince'). De komst van de koene Belgische prins naar Leuven indachtig, blijkt dat het Stuc aan actualiteitswaarde niets heeft ingeboet.

Diederik Vandendriessche

'The Shop around the Corner' wordt op zondag 7 november om 20.00 u. en op maandag 8 november om 22.30 u. vertoond in de Stuczaal.

sympathieën toegemeten. In De Avonturen van Hergé wordt dit hoogstens tussen de regels meegegeven. Het is de verdienste van de auteurs dat alle controveres rond de figuur van Hergé op een korte manier worden aangehaald. Hierdoor is deze strip vooral interessant voor de lezer die na het lezen van Kuifje iets meer over zijn scep-per te weten wil komen.

Maarten van Meer

Stanislas signeert op 4/11 vanaf 16 uur in het Besloten Land.

zoekertjes

- √ Vanaf heden te koop op de vis noch vleesafdeling: gepasteuriseerde vrouwenavond uit Zeeland (eigen kweek)
- √ Tien gratis skillessen af te halen bij Veto
- √ Lieveke, tot nog eens in den Appel en vergeet de Message-party niet. Mosj
- √ Jooft, een gewukkie vewjaawdag
- √ Vrijdag 29/10 's Meiersstraat 5: vier Veto-redacteuren zijn zelfmoord nabij.
- √ Liefhebbers van enerzijds ziekenhuissoaps en anderzijds horror worden op donderdag 4 november om 21u in AV 01.12 verwacht.
- √ Gevonden op Klapstuslotfui één lief, te bezichtigen op het onthaal van 't Stuc.
- √ Dementia praecox is een ernstige ziekte.
- √ Da Extravaganza Alternativa Days organiseert een "Gun Crazy Action Violence" in AV 01.12 om 20u op dinsdag 9 november.
- √ Voor vragen bij het voorpagina-artikel, kan u altijd terecht bij uw dekaan.
- √ Nieuw eksamsensysteem + oververmoedheid

- = slappe lach.
- √ De kring van de ietwat gevulde ex-preses van KLUO was een stuk voor de kring van de ietwat gevulde huidige krico van Politika (waar ook twee van de vrijgestelden die de Meiersstraat werken nog krico van geweest zijn, haha) op de vierentwintigurenloop.
- √ Ludo is een beetje zot
- √ Wally heeft Jan gedumpte om nu met Rob ...
- √ Kamer te huur vanaf 1 november '99: Tien-sevst 66, 3000 Leuven. Tel.: 016/22.72.62.
- √ Chirac zit aan de Coke en Tobback aan Tina
- √ Portugese native speaker biedt conversatielessen Portugese aan: 016/23.45.04 of Manuel.Pais@student.kuleuven.ac.be
- √ Lieveke, je lieveling is ook om van te smullen. Mosj.
- √ Freek van Germania bekend: ik wil eigenlijk een vrouw zijn.
- √ Enkele redakteleden zijn al direkt in hem geïnteresseerd, op voorwaarde dat ook zij met

- zijn borsten mogen spelen.
- √ Nieuwe primeur bij letteren: na de eerste vrouwelijke fakvoorzitter, nu eerste travestiet als preses.
- √ Sora-vrouwen delen vanaf volgende week gratis playgirls uit.
- √ Vmsu zet prijs op het hoofd van Freek.
- √ Sora richt piemel-denkdagen in.
- √ Bent op zoek naar een lief, loop eens langs op Klapstuk.
- √ Klio dankt al haar lopers, helpers en supporters voor een meer dan geslaagde 24-urenloop. We behaalden op ons eerste een eervolle 18de plaats en die plaats is van ons alleen. We did it!
- √ Sof (4) 107, Ann (9) —23, Val (2) 53, Wim (5) —137.
- √ Ook schildpad-oppida verzieken helaas grootmoeders viereckschanzen en precolombiaanse Capacotcha's in Mirgissa.
- √ We zijn bij het Universitair Harmonie Orkest nog op zoek naar enkele mensen die met ons zouden willen meespelen. Alle instrumentengroepen zijn welkom. Vooral koper en slagwerk hebben we nog nodig. Repetities hebben plaats dinsdagavond in het Maria Theresia-college. Hogeschoolplein (2e verdiep) en

- starten om 20 u. Na de repetitie (einde omstreeks 22.15 u) gaan we nog iets drinken op ons gebruikelijke plaatsje. Er zijn twee aulakonzerten voorzien in maart (zie academische agenda voor data). Meer info: Davy De Laeter, 0496/61.58.67, info_uho@email.com
- √ "Verkracht Mathilde of ontmaagd Filip: Blijde Intrede van ons Prinsenpaar op donderdag 4 november, twintig na elf op de Grote Markt. Kom ons toekomstig vorstenpaar bejubelen en bezingen, en doe mee met onze wedstrijd: wie Mathilde in haar kontje kan knippen, verdient een vat. See ya."
- √ Scouting wint tegen giero.: sander, emmanuel, laurent, philippe, mathias, joren, giero cacao afgelekte frisko !!! sint paulus de welpen zijn de max en de giero liggen in de bulschit!!! de leiders heten: sixen, loke, willeke en de bijnamen zijn: kaa en schir kan. end!!! dank u.
- √ Tjerkbalsen, popcorn, hamburgers, aankomingsdiner, poezie, boeken, internet, 'Chariots of Fire', veel te strakke T-shirts: Herbeleef de 24-urenloop op zondag 7 november tussen 23h en 01h op 106.7 FM.
- √ Kathleen B. (2/4): Kivj (5/2) wil je, nu.
- √ Hoe is het nu met de bloedobsessie van Chloë? Wordt dat elke Halloween erger?

Stop de regressie

Veto kreeg deze week telefoon van Retour à Saksen, een vooralsnog onbekende organisatie die zo haar bedenkingen heeft bij de blijde intrede van Filip en Mathilde: "Wij willen opnieuw een koningshuis waarin volkswaarden zoals rode peluche en Daisy Van Cauwenbergh centraal staan. Albert bijvoorbeeld profileert zich nog steeds als een seniele Bavo Claes terwijl hij zo de nieuwe Gusta Planckaert kan worden. Wij willen neuken, of toch minstens een dynastie waarin Laurent en Wendy de plaats krijgen die ze verdienen. Amnesie nu! Als onze eisen niet ingewilligd worden, zullen wij affiches plakken."

Deze week in kaSt

- hallekaSt: fietsherstelcursus bij VELO & SIC
- kringkaSt: weg met Erasmus
- sociale kaSt: themahuis Imano
- kultuurkaSt: bekenmarkt op de 24-urenloop
- sportkaSt: wie heeft er gewonnen?
- straffe kul: iets strafs

JO MEUWISSEN

Alle verhuur Video-, klank- en lichtmateriaal Videoschermen tot 4 m **DISCOBAR** met of zonder D.J. **KARAOKE** (5000 BEF)

016/201.301

agenda

&

ad valvas

door Keukie

WOENSDAG

- 20.30 u **DANS** Première van Baken, een combinatie van dans, theater, live gemixte stemmen en muziek., in Auditorium Minnepoort, org. **IABULEUS**, info 22.78.55..
- 13.00 u **KONSERT** Jazzpianist Fred Hersch tovert met een minimum aan sentimentaliteit complexe emotionele landschappen te voorschijn, in Museum Theo Van der Waeteren, de Croylan 2, toeg. gratis, org. Cultuurcoördinatie KU Leuven, info 32.40.09.
- 20.00 u **FILM** Marius et Jeanette. Een recente Franse regionale film over relaties, verwerking van verlies en de multiraciale samenleving. Met nabespreking., in Auditorium Zeger Van Hee, De Valk, toeg. gratis.
- 20.30 u **MUZIEK** Het Ökrös ensemble brengt traditionele Hongaarse volksmuziek, in CC De Wildeman, toeg. 350/300/250, org. CC De Wildeman, info 21.14.31.
- 21.00 u **KAFEE** Jolécalfé: chirokot gaat wereldwijd, in J. P. Minckelerstraat 17, toeg. gratis, org. JolÉ, chirostudentenwerking Leuven.

DONDERDAG

- 20.30 u **DANS** Première van Baken, een combinatie van dans, theater, live gemixte stemmen en muziek., in Auditorium Minnepoort, org. **IABULEUS**, info 22.78.55.
- 13.00 u **INFODAG** HoLeBi, integratie en sociale aanvaarding. Welkomstwoord & inleiding door Los Buenos. Doorlopend de film "Totally F**ED UP" van Gregg Araki, vraag en antwoord, opvang, infostands, tentoonstelling en biblioteek. Lezingen: zie verder, in Jeugdhuis, Brusselsestraat 61A, toeg. gratis, org. Los Buenos.
- 13.30 u **LEZING** Samenlevingscontract door advokate Veerle Monard, niet bovendien adoptierecht voor homokoppels en homohuwelijk, in Jeugdhuis, Brusselsestraat 61A, toeg. gratis, org. Los Buenos.
- 16.00 u **LEZING** Holebi's in beweging: een kijk op mens en samenleving, door Frank Cockx (KU Leuven), in Jeugdhuis, Brusselsestraat 61A, toeg. gratis, org. Los Buenos.
- 17.00 u **LEZING** "Interactief gesprek en persoonlijke getuigenis", door Pieter Wyffels, Federatie Werkgroepen Homosexualiteit, in Jeugdhuis, Brusselsestraat 61A, toeg. gratis, org. Los Buenos.
- 20.00 u **MUZIEK** Karaoke-avond met Sangria, in

- Pangaea, toeg. 50.
- 21.00 u **CULT** Inleiding in ziekenhuissoaps en horror: o.a. Lars Von Trier, ..., in AV 01.12, org. DEAD.
- 21.30 u **FUIF** Optreden "Cherchez La Femme", aansluitend met fuif, in De Blauwe Kater, toeg. 150/120, org. Los Buenos.

VRIJDAG

- 20.00 u **TEATER** Komedie der Verleiding van Arthur Schnitzler, gespeeld door Het Tonelhuis, toont ons de mens aan de rand van een nieuw tijdperk. Om 19 u geeft dramaturg Luc Joosten een inleiding in de foyer, in de Schouwburg, toeg. 600/450/250/150, org. CC Leuven.

ZATERDAG

- 20.00 u **MUZIEK** Kleinkunst en Vliegwerk. Marnix De Cat (orgel) en Het Hagenkoor brengen klassiekers van o.a. Verminnen, Van Veen en De Wilde, in O.-L.-Vrouwkerk, Herent, toeg. 250/200, org. Cultuurraad en CC De Wildeman.

Apolloon

- 03/11 Doop-TD.

Geologische Kring

- 04/11 Western-avond: alle cowboys, indianen, cactussen, ... zijn welkom in 't Plectrum. • 07/11 Rock en rok fuif, in Rumba.

LLK

- 03/11 Doop met doop-TD, in Odil.

Musikologika

- 03/11 Messageparty, in Fak Letteren.

Politika

- 03/11 om 22.00 u: Fuif, in Lido, toeg. 60/80.

Romania

- 04/11 Doop en doop-TD, in Samabaia.
- 07/11 Romaniareis naar Barcelona.

- 20.00 u **TEATER** Het Tonelhuis brengt Komedie der Verleiding van Arthur Schnitzler, in de Schouwburg, toeg. 600/450/250/150, org. CC Leuven.

ZONDAG

- 20.00 u **FILM** The Shop around the Corner (1940, zwart-wit, o.v. met tweetalige onderschriften) van Ernst Lubitsch. Romantische komedie met James Stewart en Margaret Sullavan, in Stuc, toeg. 175/150/125/100, org. De Andere Film.

- 22.00 u **MUZIEK** Jazz op zondag., in Stuc-bar, toeg. gratis, org. Stuc.

MAANDAG

- 22.30 u **FILM** The Shop around the Corner (1940, zwart-wit, o.v. met tweetalige onderschriften) van Ernst Lubitsch. Romantische komedie met James Stewart en Margaret Sullavan, in Stuc, toeg. 175/150/125/100, org. De Andere Film.

Promotie-actie voor studenten en personeelsleden KU Leuven

Verhandeling, verslag, thesis!
Verzuip je in het werk?

Werk efficiënter en bespaar tijd met

L&H VoiceXpress™

L&H Voice Xpress™ laat je spreken tegen je computer!

- Razendsnelle spraakherkenning: dicteer tot 140 woorden per minuut.
- Bewerk Microsoft® Office-documenten met de stem: met Natural Language Technology™ formuleer je opdrachten in je eigen woorden!
- Ideaal voor brieven, rapporten, verhandelingen en thesis!
- Lees er alles over op <http://www.lhsf.com/nl/voicexpress/>

Aanbevolen door

Nú te koop bij ACCO!

Advanced versie : 4490 2500 BF

Professional versie : 6990 3500 BF

Actie loopt van 1 oktober e.e.m. 31 december 1999

"Ik feest niet graag, maar ik word wel graag gefeest"

Jan Decorte zou zijn teater gewoon poëzie noemen. Als poëzie ook hermetisch is, kan dat woord zijn leven tiperen. Want in zinnen als 'Ik lieg nooit' en 'Ik vind denken maar niets' kan je gerust het omgekeerde lezen. Wat echt waar is in zijn uitspraken maakt dan alles uit, precies omdat het niet uitmaakt. En o ja: 'Ne koffie met twee suikerkes en twee melkskes. En zegt dat '1 voor mij is.' Vorige week was Decorte op Klapstuk met Bêt Noir. Een ideale gelegenheid om het met hem eens te hebben over *The Beast*, *The Bold* and *The Beautiful*.

Veto: Hoe kijk je nu aan tegen de moeilijke periode waarin je noch teater maakte noch politiek bedreef?

Jan Decorte: «Een moeilijke periode? Een helse depressie, ja. Daar draag ik inderdaad nog heel veel van mee. Niet dat die periode me rustiger heeft gemaakt. Ik heb wel beter met mezelf leren omgaan. Ik zie mezelf en de anderen nu liever.»

Veto: Waarom kies je dan na vier jaar terug voor teater?

Decorte: «Omdat ik het niet kan laten en omdat ik er goed in ben. Mijn specialiteit is eigenlijk schrijven. Maar ik doe daarnaast nog een waaiertje van dingen die met teater te maken hebben. Ik maak het decor, ik doe de kostuums, ik schrijf en speel mee.»

Veto: Hebben teater en werkelijkheid iets met elkaar te maken?

Decorte: «Alles: teater is een verdichting van de werkelijkheid. Het gaat altijd over alles tegelijkertijd. Teater is een gebroken afspiegeling van de wereld zoals ze buiten is. Je moet fragmentarisch werken, want je kunt niet het hele wereldbeeld ineens op teater zetten.»

Engeltje

Veto: Jouw fragmenten hebben vooral met geweld te maken.

Decorte: «De wereld wordt geregeerd door geweld.»

Veto: In *Kerk* en *Leven-terminologie: Gelooft u in de duivel?*

Decorte: «De duivel is alomtegenwoordig en niet uit te roeien, dat is duidelijk. Toen wij *Bloetwolle/duivel* hebben gemaakt, hebben wij hem aan den lijve ervaren. Ik kon dat stuk niet anders spelen dan met een masker op omdat mijn gezicht anders te verwrongen was. In de middeleeuwen werd de akteur die de duivel moest spelen belezen door een priester vóór en na de voorstelling. Dat mankeerde bij *Bloetwolle* wel: we hebben toen inhoudend aangeraakt waaraan je niet mag komen. De duivel kwam met allerlei tekens naar boven — zo viel mijn auto stuk. En op het stoeltje van Lisa, een kind van negen jaar dat meespeelde, zat een zwarte vlinder. Dat zijn rare voorvallen, en dat kan geen toeval meer zijn. Een priester was er niet bij, maar tijdens de voorstelling lag er wel op het midden van de scene een kruifix.»

Veto: Komt u de duivel ook tegen buiten het teater?

Decorte: «De duivel heeft duizend gezichten: ik kom hem vaak tegen in de onliefde. Je kunt die bezweren met liefde, door te proberen mensen zo graag mogelijk te zien. Dat is waar ik mee bezig ben. De rest interesseert mij langs geen kanten. Mensen waarschuw voor de duivel doe ik wel niet. Dat zou prekerig zijn. Mezelf als norm stellen kan ik niet. De duivel valt trouwens niet uit te roeien want anders was er geen hemels aards paradijs. Die twee houden elkaar in balans.»

Veto: Is dans autiek?

Decorte: «Ja, zeker als het naakt gebeurt. In *Bêt noir* had ik puurheid nodig, die tegenover de poel van schuld kon staan. Het is

de puurheid die ook in het licht zit. In het licht zie je elke plek op het menselijke lichaam. Toch is het allemaal niet zo berekeneerd. Ik denk er geen seconde over na, het gebeurt gewoon. Tijdens de repetitie wilde iemand me iets uitleggen, en deed dat toevallig naakt. En we zijn dan naakt verder beginnen te repeteren, afijn zij toch. Pas achteraf vorm ik mijn mening en kan ik er iets uit leren. Ik geloof veel meer in instinct dan in intellect bijvoorbeeld. Ik schrijf en regisseer heel instinctief. Met de angst van het witte blad heb ik nooit te kampen. Ik ga voor mijn machien zitten en ik schrijf. Het intuïtieve is de sterkte van m'n toneel, daarvan ben ik overtuigd.»

de vorm van een engeltje gemaakt uit grijze bilzen. Zijn koppeken is het lampje en dan staat er nog zo'n aureooltje op. Ik ben er echt dol op.»

Veto: *Maken alleen materiële zaken rijkdom uit?*

Decorte: «Ik zou niet meer willen dan ik nu heb. Als ik Sigrid heb en ik mijn werk kan doen, dan ben ik een heel gelukkige mens. En dan mag mijn leven zo banaal zijn als maar kan. Maandagavond zien wij bijvoorbeeld naar *The Bold and the Beautiful*, *Herexamen* en *Millennium*. Misschien, als Sigrid het uithoudt, want gewoonlijk is ze bang van *Millennium*.»

Veto: *The Bold and the Beautiful?*

(foto Joost Helsen)

Veto: Wat zou je dan het liefste doen: spreken of zwijgen?

Decorte: «Spreken, denk ik. Ik ben wel geen man van lange verhalen. Ik wil altijd alles herleiden tot de essentie.»

Spiegel

Veto: *Waarom dan je stijlvolle look. Is dat geen franje?*

Decorte: «Kledij heeft niets te maken met franje, het is een vorm van respect voor de medemens. Ik heb wel altijd op mijn kledij gelet. Ik herinner me nog mijn eerste grote ruzie met mijn moeder. Dat was toen ze in plaats van een glad wit hemd voor mijn eerste communie een hemd met een wafeltje gekocht had. Dat vond ik afschuwelijk. Nu kies ik zelf mijn kleren. Maar Sigrid moet ze natuurlijk ook graag zien.»

Veto: *Feest je graag?*

Decorte: «Ik feest niet graag, maar ik word wel graag gefeest. Mijn laatste verjaardag was in Sevilla met de groep van Fabre en dat was heel plezant. Ze hadden mij ook een heel mooi kado gekocht: een lampje in

afspiegeling van de werkelijkheid en daar is ook veel schuld aanwezig: de wereld gaat gebukt onder schuld. De schuld van de wereld ligt in het geweld. De mens maakt zich schuldig aan werkelijk alles.»

Veto: *Wat brengt je tot rust?*

Decorte: «Bezig zijn met dingen die er niet toe doen. Televisie kijken bijvoorbeeld. Dat is net als naar de natuur kijken, het beweegt alleen een beetje meer. Het geeft me de mogelijkheid om na te denken. Het moet wel goede televisie zijn: *Herexamen* zie ik wel veel liever met Birgit Van Mol dan met Anja Daems. Ik erger mij dan kapot.»

Veto: *Verlangt u er soms naar om niet meer na te denken?*

Decorte: «Ja, hegel erg. Nadenken vind ik ergerlijk op elk moment. Ik geniet er nooit van. Nadenken is zo verschrikkelijk naast de kwestie: je komt er nergens mee. Daarom ga ik zo graag instinctief te werk. Mezelf leren kennen is nog altijd een leerproces en teater helpt me daarbij. Niet dat je er de pijn mee kunt wegdoen. Ik heb konstant pijn, op alle mogelijke manieren.»

Nadenken is zo verschrikkelijk naast de kwestie

Veto: *De pijn van het zijn?*

Decorte: «De pijn van het zijn, ja ja. Maar de echte zingeving voor mijn werk is de liefde. Als ik iets geleerd heb van het leven, dan is het wel dat het toch de moeite waard is. Behalve toen ik klein was, dan vond ik het leven echt niet de moeite waard. Ik haatte het dat ik niet groot was. Ik wou groter worden omdat ik dacht dat er dan minder pijn was. Met 'ervaring' en 'wijsheid' leer je om pijn te vermijden. Wat me nu in leven houdt zijn mijn relatie met Sigrid en mijn werk. Zonder Sigrid was ik nu dood. Waarschijnlijk dat zij haar weg wel kan vinden zonder mij. Zij is zo'n doortastend meisje; ik ben dat helemaal niet.»

Veto: *Word je graag oud?*

Decorte: «Met graagte. Ik heb geen moeite met ouder worden. Leeftijd brengt zoveel op, dat je de ongemakken erbij neemt. Ik vind verjaren meestal prettig, behalve toen Sigrid mij eens een positieve prediktor onder de neus dwalde. Ik heb bijvoorbeeld gisteren nog met Luc Perceval gesproken en hij is doof aan het worden. Dat vond ik onbegrijpelijk, hij is slechts 42. Maar voor de rest is het allemaal 'meegepakt' met de leeftijd. Ik denk dat ik tot het einde zou doorgaan met mijn ding, met teater te maken, maar dan met aanpassingen aan mijn fysieke beperkingen. Toen ik artrose had, stond ik met een stok op de planken. Af en toe deed dat zo'n pijn, dat ik dacht een rolstoel nodig te hebben. En dan nog zou ik het niet kunnen laten.»

Veto: *Maakt het verschil uit voor de wereld dat Jan Decorte teater maakt?*

Decorte: «Ja, omdat mijn teater in de mensen voortleeft, lange tijd. Andere mensen kunnen ook m'n toneelstukken spelen, maar dat is wel heel moeilijk. Ze hebben dat geprobeerd met *Kleur is alles*, maar dat trok op niets. Ik ben wel heel beleefd gebleven. En dezelfde Sam Bogaerts heeft ooit *Meneer de zot en kind* gedaan in het conservatorium in Antwerpen, en dat leek ook nergens naar. Het stuk wordt verpletterd onder een soort respect dat het niet verdient. Men bewijst mij geen goede dienst door dat dan zo goed mogelijk na te spelen. *Kleur is alles* was een imitatie van onze voorstelling. En dat gaat niet. Ze kunnen m'n stukken spelen, zolang ze maar auteursrechten betalen.»

Ward Daenen

Marie-Anne Dedeurwaerdere